

VII, 33.567 l.b.

Postnina plačana v goto

DOMOLJUB

ŠTEV. 1.

V LJUBLJANI, DNE 8. JANUARJA 1931

LETO 44

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«, naročnina, reklamacije in inserati Upravništvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Domoljubovim naročnikom

Naš list ima ogromno večino naročnikov med delavnimi sloji, zlasti med kmeti in delavci. Ti dvoji tudi najbolj brdko čutijo pezo razrvanih gospodarskih razmer, na katerih boleha svetovno gospodarstvo. Kmet leze v dolgove. Ne živine, ne pridelkov ne more spraviti v denar. Še za petrolej in sol ni včasih dinarja pri hiši. Delavce odpuščajo iz tovarn in njihove moči nadomeščajo stroji. Delavski otroci pa nimajo ne stanovanja, ne obleke, ne skorje kruha. Pa tudi trgovec in obrtnik trpita. Obubožani kmet in izmozgani proletarec-delavec ne moreta dati drugim zaslužka. Omejita se na najnujnejše.

Poleg teh težav pa zadevajo malega človeka še razne nepredvidene nadloge, ki ga večkrat privedejo na rob propada. Med najhujše lahko štejemo požare. Naše časopise polni dan za dnem svoje predale z žalostnimi poročili o požarih, ki uničujejo naše narodno premoženje in povzročajo nepopisen strah, bedo, obup in celo človeške žrtve. Del škode, ki jo povzročijo požari, krijejo zavarovalnice in le pripočeti marajo, da naj se vsakdo zavaruje zoper to nesrečo pri naših domačih zavarovalnicah. Vendar stroški, ki jih trga gospodar, ko pogorišče na novo pozida, daleč presegajo vsoto, ki je zavarovalnica za staro poslopje kulantno izplača.

Da bi zmanjšali te stroške, se je uprava našega lista odločila, da od 1. februarja t. l. dalje izplača

podpore 2.000 dinarjev

vsakemu našemu naročniku, ki v mesecu januarju plača naročnino za list za celo leto naprej, ako ga zadene nesreča, da mu pogori stanovanjska hiša, oziroma če te nima, vjegovno stanovanje.

Zaradi tega naročnina za list ne bomo nič povišali, pač pa bomo naš list v novem letu

povečali za štiri strani

vsak teden in list opremili s tedenskimi slikami

ki bodo prinašale važne dogodke iz domačega življenja in zanimivosti iz tujih krajev, tako kot ste videli pri decembarskih številkah našega lista.

Upamo in želimo, da nam bo vseh štidesettisoč naših naročnikov ostalo zvestih in da bodo skušali pridobiti še novih, tako,

da bomo ob koncu prihodnjega leta lahko naznanili znatno povečanje števila naših naročnikov.

Pravilnik

I.

Vsak naročnik »Domoljuba« ima pravico do podpore v znesku Din 2000.—, katero mu izplača uprava lista v slučaju, da mu je pogorela stanovanjska hiša, oziroma stanovanje, in da škoda povzročena po požaru presega svoto Din 2000.—

II.

Naročnik, ki ga je zadela imenovana nezgoda, ima pravico do podpore le v slučaju, če je v mesecu januarju pravnal naročnino za list za celo leto naprej.

III.

Oni naročniki, ki prejema list pod skupnim ovitkom, naj se javijo pri svojih poverjenikih, naj tam vplačajo naročnino in poskrbe, da bo seznam naročnikov in naročnina pravočasno odposlana upravi.

IV.

Podpora se izplača samo v slučaju, da pogori stanovanjska hiša, oziroma pri onih, ki lastne hiše nimajo, njihovo lastno stanovanje. Podnajemniki pri stanovanjih do podpore nimajo pravice. Ako pogore gospodarska poslopja; skedenj, hlev, kozolec itd., se podpora ne daje.

V.

Podpora se ne izplača, ako kdo požar sam povzroči.

VI.

Podpora se izplača le tedaj, ako pri požaru nastala dejanska škoda presega znesek Din 2000.—

VII.

Podpore prejme tudi oni, ki je pri kakem zavarovalnem zavodu zavarovan za polno svoto.

VIII.

Naročnina za list se vsled tega ne zviša.

IX.

Oni, ki ga je zadela imenovana nesreča, naj pošlje od županstva in župnega urada potrjeno naznanilo upravi lista, nakar se bo po ugotovitvi vseh pogojev podpora brez odbitka izplačala.

X.

Podpore se izplačujejo od 1. februarja 1931 dalje.

V novo leto

Čujte kratko arabsko pripovedko:

Nekoč je živel v Indiji star siromak, suh, da ga je bilo še sama kost in koža. Bos, razoglav in v raztrgani obleki je lezel ob sveti reki Gangesu, da bi prišel do kakšne hiše. Toda nikjer ni bilo nobene človeške naselbine... Lakota je siromaka tako izčrpala, da se je revež zgrudil. Ni mogel dalje in že je mislil, da mu je prišla zadnja ura. Ali umre se ne tako hitro kot bi kdo mislil in želel. Siromak je ležal tako dolgo, da so ga na eni strani že bolele kosti. Zato se obrne na drugo stran, kar začuti, da je legel na neko majhno, a trdo stvar. S slabotno roko začne tipati naokrog in dotiplje majhen ključ. Pogleda ga: bil je zlat! Čudno sè je zdelo siromaku, odkod naj bi prišel tja zlat ključek? Pa mu šine v glavo misel: »Kjer je ključek, mora biti blizu tudi skrinjica, ki se s tem ključem odpira.« Začne se ozirati okrog sebe in iskati, pa zagleda nedaleč proč prelepo izrezljano skrinjico, okrašeno z rožami in na voglih s srebrom okovano. Hitro jo pograbi, pa je bila tako težka, da jo je komaj premaknil z mesta. »Ej,« si misli berač, »tu notri mora že nekaj biti. Zastonj ne bi bila tako težka!« Toliko da ni skopnel od sreče in od veselja: zdaj bo morda konec njegovi revščini in pomanjkanju. Uh, še bogat bo kakor se mu nikdar niti sanjalo ni!... Kar more hitro odklene skrinjico in vzdigne pokrov. Pod pokrovom najde kos papirja, na katerem je bilo zapisano: »Ako hočeš biti srečen — kdorkoli že boš našel to skrinjico — odpri vsak dan samo po en predalček in vzemi iz njega, kar boš našel notri. Gorje ti, če ne boš poslušal!... Berač odpre prvi predalček in najde v njem jedi in pijače, da se je popolnoma okrepečal in je lahko nadaljeval svoj pot. Potem se je zmemrom natančno držal onega napisa, ki ga je našel na vrhu skrinjice, in vsak dan odprl samo en predalček, v katerem je našel vse, kar je potreboval. Predalčkov pa je bilo ravno toliko kolikor je dni v letu, da berač ni bil več berač, ker ni nikoli ničesar stradal. Tako ga je rešila in osrečila čudovita skrinjica.

Vidite, predragi bralci, tej skrivnostni skrinjici, ki jo je našel indijski siromak, je podobno novo leto, v katero stopamo. Tristo pet in šestdeset predalčkov je pred nami zakritih, a vsi se bodo drug za drugim odpirali. V vsakem je skrito vse ve-

selje in žalost, skrbi in težave, ki nas čakajo dan za dnem in brez katerih ni v človeškem življenju. Resnica je, da ni in ne more biti brez trpljenja! To si zapominimo, da kakor v naradi nič ne raste in ne zeleni na samem solneu, če ni kdaj pa kdaj malo dežja, tako človek ne more rasti v popolnosti, če ga od vseh strani obliva sama sreča in radost. Kar poglejte koliko poštenja in značajnosti in koliko prave sreče je ravno pri bogataših; s tem seveda še ni rečeno, da bogatec ne more biti pošten, povedano je pa to, da je težko pošten.

V oni skrinjici je bilo zapisano, da kdor jo najde, mora vsak dan odpreti samo po en predaleček, če hoče biti pošten. Mož se je po tem ravnal in se ni nikdar kesal. Da se tudi mi čez leto dni, ko bomo pregledavali preživete dneve, ne bomo kesali, preživimo vsak dan tako, da bomo imeli od njega čim več koristi za dušo in telo! — Izrabi dan! Tako so govorili nekoč pogani; prav tako govorijo današnji pogani, ki jih je čedalje več! Izrabi dan, privošči si vseh užtkov in naslad, ki ti jih dan za dnem daje življenje! Samo enkrat živimo, zato pa hočemo tkrat živeti! Hočemo kaj imeti od življenja! ... Tako mislijo in govorijo oni, ki menijo, da je človek ustvarjen edino za ta svet, da je tukaj njegov začetek in konec in ne vedo, da smo tukaj samo popočiniki, ki romamo v boljše in srečnejšo večno domovino. Mi se tega dobro zavedamo, zavedamo se pa tudi, da bo vsak le enkrat prehodil svojo pot! Samo enkrat živimo! To je resnica, vesela li pa žalostna, kakor kdo porabi to enkratno življenje. Že zaradi tega pa moramo tembolj gledati, da to enkratno življenje teko preživimo, kakor hoče Oni, ki nam ga je podaril. Tudi mi bomo rekli: »Izrabi dan!« a ne za pregrešno uživanje in nekoristno veseljačenje, ampak da bomo rasli v popolnosti, ki se kaže v ljubezni do Boga in do bližnjega in vsak dan, izrabimo vsako uro, vsak trenutek! Slehrni dan nam bodi kakor dragocen kamen, ki nam ga izroča vsemogočni Zidar, da ga položimo v stavbo svojega življenja, ki jo moramo postaviti po Gospodarjevem naročilu! Zerabimo za ta predragoceni kamen, oklenimo se ga z vso ljubeznijo in ga s srčno krvjo pritrudimo, da nam stavba ne razpade. Pa hvaležni bodimo svojemu neskončno modremu Gospodarju za vsak kamen in kamenček, za vsak dan in vsako uro, ki nam jih deli v svoji nerazumljivi dobroti. Posebno izkoristimo ure in dneve trpljenja in bridkosti, brez katerih gotovo tudi v prihodnjem letu ne bo; to so že posebe veliki in trdni kamni — dasi, in prav zato najtežji! — a obenem najsvetlejši, ki bodo še zvesti utrdili in nčvrstili našo stavbo in ki se bodo svetili v njej kot bi bili iz samega subega zlata! Čim več bo takih težkih in svetlih kamnov, tem trdnjša in tem lepša bo stavba!

Takšno, preljudi slovenski kmetje, ki še vedno veljate za verno in pošteno ljudstvo — čeravno se vera in poštenje tudi pri nas že precej krhata — bodi naše prihodnje leto 1931., takšno bodi vse naše življenje. In ključ, zlat ključ kakor pri oni skrinjici, bodi trden in močat sklep, ki ga naredite na novega leta dan: res je, pošteno moramo še nadalje živeti! Dobro hočemo porabiti vsak dan, vsako uro, vsak

PO SVETU

Katoliška cerkev

s Sprejem pri papežu. Kako veliko veljavo ima sveti oče po vsem svetu, kažejo tudi mnogi sprejemi v Vatikanu. V zadnjem času so bili pri papežu v avdienci med drugimi sledeče osebnosti: novi poslanik republike Peru grof Mimbela, avstralski ministrski predsednik Scullin in delavski minister Brennen in škof Marelli iz Bergama. Sledenji se je razgovarjal s papežem o socijalnih vprašanjih. Kakor znano, je v Bergamu katoliška socijalna šola.

s Pomen katoliških moških društev. Na nekem zborovanju katoliških moških društev v nemškem Augsburgu je imel škof dr. Kumpfmüller plamtč nagovor. Med drugim je dejal: Katoliška moška društva se si pridobila velike zasluge za obrambo katoliške vere in za jamstvo cerkvenega vpliva na javno življenje. Kaj koristi vsa politična agitacija, če ni katoliških moških društev, ki imajo za take stvari zmisel in razumevanje. V katoliških društvih naj se to razumevanje vzbuja in pogloblja. Treba poudariti predavanj. Pa že s samimi sestanki katoliških moških se dviga zvestoba do katoliške vere. Ravno današnje dni morajo biti katoliški moški utinjani v veri, da jih ne zapelje kriva pot.

s Ob novem letu. Tudi v preteklem letu 1930 je bila Cerkev ladja sredi viharjev. Doči bojev je morala prestat, tudi bodičnost je zastrta s temnimi oblaki. Pa Cerkev ne obupa. Nadaljevala bo svoje veko-vito, rešilno delo med narodi, ne obupajoč niti nad tistimi, ki se ji odtegujejo, ker ve, da je Bog ustvaril narode ozdravljive.

Itali a

s Čudežni dogodek v istrski cerkvi. Ne samo Istra, ampak vsa Italija stoji pod globokim vtisom čudežnega dogodka, ki se je zgodil na sveti večer pred božičem v Kanfanaru pri Trstu. Dogodek je bil sledeči: Pred povzdigovanjem je mašnik, župnik Don Zeleo, videl namesto posvečene hostije krvaveči obraz Izveličarja, obdanega od trnjeve krone. Istočasno so to videli vsi navzoči kleriki in mnogi verniki izmed množice, ki je napolnjevala cerkev. To evhari-stično videnje je napravilo tem globlji vtis in je vzbudilo tem večje zanimanje, ker je prvo, kar ga pomni ljudstvo v Istri. Sicer pa taka videnja Izveličarja v hostiji ali namesto nje niso tako redka. Letopisi in nabozne knjige jih navajajo veliko, ki so se zgodila v raznih časih in so izpričana po objektivnih ljudeh na podlagi najstrožje preiskave. Čudežno videnje v Kanfanaru se bo preiskalo po cerkveni oblasti. Kanfanarski župnik se je tozadevno že posvetoval s poreškimi škofom Pedercolljem, ki

trenutek, da nam nekoč ne bo žal za našim izgubljenim življenjem! Tako sklenite ter tako delajte in povem vam, da se nikdar ne boste kesali svoje moške bovede in da boste srečni v tem in onem življenju.

Na koncu pa tudi jaz vsem skupaj želim blagoslovljeno in srečno in veselo novo leto 1931!

Jože Gregorič.

bo predsedoval tozadevni komisiji. Po predpisih cerkve se bodo imenovali za člani te komisije razen nekaterih duhovnikov tudi zdravniki, izbrani izmed najboljših v deželi. Oni bodo morali preiskati telesno in duševno stanje oseb, ki so imele videnje in ki bodo morale o njem poročati v vseh podrobnostih in odgovarjati na stroga vprašanja, potem ko bodo resno zaprisežene. Prvi preiskavi bo sledila druga, ki se bo odredila potem, ko bodo minule oziroma bodo pozabljene morebitne predstave trenutka, nakar se bo material razprave predložil sv. Stolici, ki ga bo izročila v proučitev Kongregaciji, katera ga ima zavreči ali priznati in sicer s tem, da ga objavi v Acta Sanctae Sedis.

s En korak od resnega do smešnega. V Gerici je izšel Jadranski almanah 1925 do 1930 pod uredništvom Rada Bednarika. Knjiga vsebuje članke o gospodarskem položaju geriških Slovencev. Zapljenjena je bila radi članka o žalostnem položaju slovenskih združenj v Julijski krajini. Razen tega so vojaške oblasti uvedle proti uredniku, ki je rezervni častnik, preiskavo. Obtožujejo ga, da je v popisu slovenskih knjig omenil tudi nekatere protitalijanske. Na vprašanje, katere so te knjige, se je reklo, da je to evangelij sv. Mateja in spisi sv. Avguština. Preiskava vojaških oblasti se nadaljuje. Karabinerji iščejo povsod izvide almanaha, ki so bili predani.

s Tudi cesta naj potuje. Fašistični listi posvečajo veliko pozornost cesti, ki se bo zidala v dolžini 20 km med Postojno in Črnim vrhom nad Idrijo. S tem bo ustvarjena neprekinjena zveza med Trbižem in Reko, ki bo, večvši omenjeno razdaljo med Črnim vrhom in Postojno, znašala vsega skupaj 215 km. Cesta bo vezala Reko—Ilirsko Bistrico—Ternovo—Sv. Peter—Postojno—Črni vrh—Idrijo—Tolmin—Kobariid—Bovec—Trbiž. Ta prvovrstna popolna cestna zveza ima namen, da po industrializaciji ob njej ležečih krajev, po naseljevanju italijanskega prebivalstva in povzdigi turizma čimpreje poitalijanči vzhodno mejo Italije.

s Razno. Tržaška občina je vzela v najem zgradbo, v kateri se je nahajala zadnja slovenska šola v mestnem delu Sv. Jakoba. Po dogovoru z lastnikom poslopja bo trža-

Ali ste že naročili lepi verski družinski list

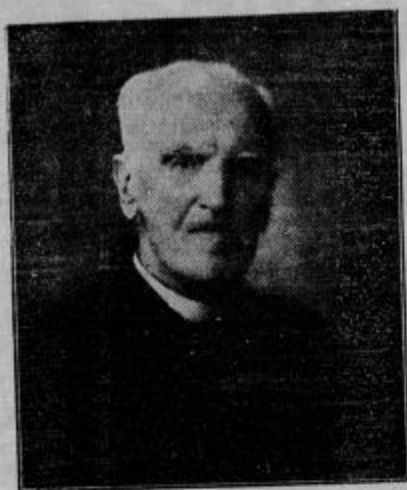
Glasnik presv. Srca Jezusovega

ki je glasilo pobožnosti Srca Jezusovega, Srca Jezusovemu posvečenih družin, Apostolstva molitve, Apostolstva mož in fantov, duhovnih vaj in jugoslovanskih misijonov D. J. v Bengaliji. Daje dragocena navodila za duhovno življenje. Vsako številko krasi mnogo lepih slik. List je pisan za vse stanovce. Januarska številka ima tudi umetniško prilogo in priroten koledar.

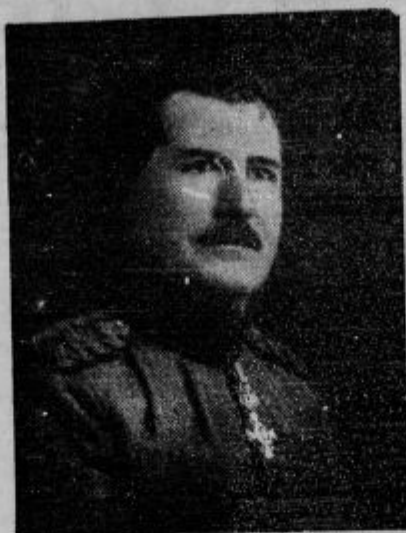
Naroča se pri uravi »GLASNIK-a«, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9. Celoletna naročnina samo 15 Din, (7 lir, 3 šilinge, pol dolarja).

Vsaka Srcu Jezusovemu posvečena družina naj gotovo naroči »Glasnik«!

Edvard Janžek, biseromašnik je umrl 4 jan. v Rimskih toplicah.

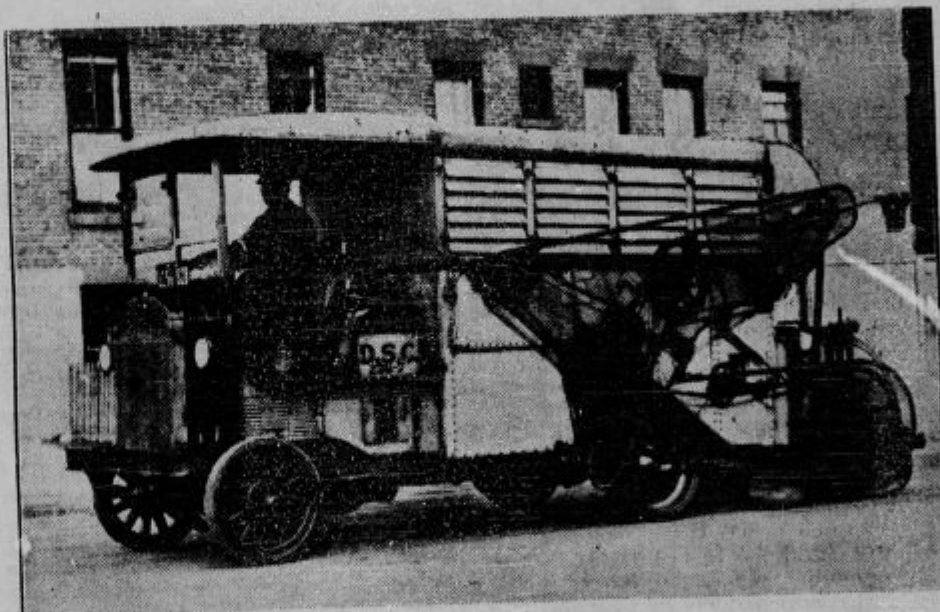
Minister n. r. Ivan Vesenjak je dopolnil 50. leto.

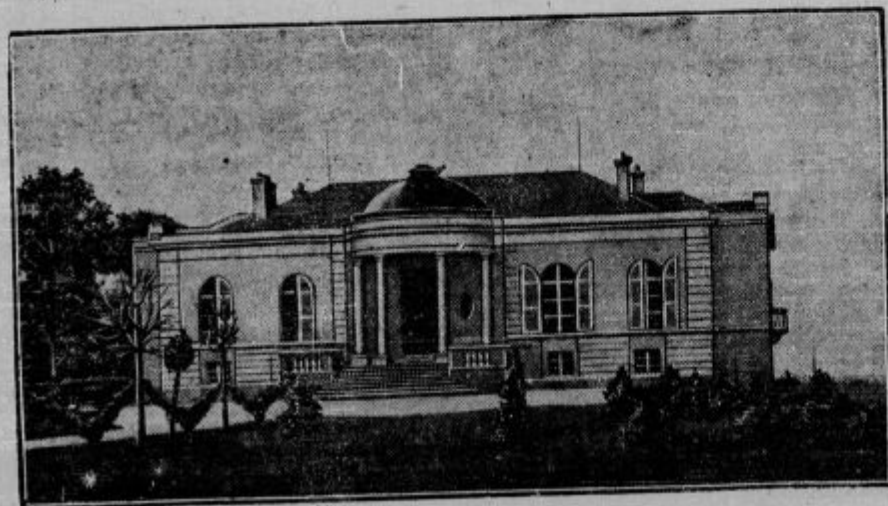
levi divizijski poveljnik v Ljubljani, gen. Ilič.

Francoski marsal Joffre, voditelj Francije v svetovni vojni (levo) je te dni v Parizu umrl.

Po večjih mestih ne pometajo cest več z metlami, ampak z stroji, kakoršnega vidite na tej sliki.

Hiša marsala Joffra v Louveciennes nedaleč od Pariza, v kateri je slavni vojskovodja preživel večer svojega življenja.

Marija Zunko služi že 40 let v škofijskem dvorcu v Mariboru.

ška občina namestila v zgradbi italijansko šolo. — V Cerknem pri Gorici so fašisti ugrabili mladeniča Eržena, brata duhovnika Eržena iz Idrije, ga odvedli 3 km daleč ter ga do krvi pretepli. Sele mimoidoči so našli pozneje Eržena v obcestnem jarku in ga rešili smrti izkrvavitve.

Francija

Maršal Joffre je umrl. Po dolgem umiranju je pretekli teden preminul slavni francoski vojskovedja maršal Joffre. Ob izbruhu svetovne vojne je bil imenovan za vrhovnega poveljnika vseh francoskih armad. Sprva je mislil prodirati preko Aizacije proti Renu, toda bliskovito prodiranje nemških armad ga je prisililo, da se je umaknil nazaj za reko Marne, kakih 35 km vzhodno od Pariza. Nato je odstavil nekaj armadnih poveljnikov, med njimi nezmožnega generala Sarraila, edinega framazona v francoski generaliteti, ki se je pozneje podlikoval na selunski fronti. Joffre je sodeloval dve novi armadi ter poveljstvo nad njima generalu Fochu, poznejšemu generalissimu vseh zveznih armad, in generalu Maury. Joffre je torej v pravem pomenu besede odkril poznejšega maršala Focha, tudi izvrstnega katoličana. Dne 3. septembra je Joffre dal povelje generaloma Frenchu in Gallieniju za splošen napad na nemške armade osniran Marne. Bitka je divjala z nezmanjšano srditostjo do 10. septembra, ko so bile nemške armade poražene, ter je bil za vselej nepraviljen konec bahavemu sprehodu v Parizu, kar je imelo tudi odločilen vpliv na končni izid svetovne vojne. Naj še omenimo, da je bil maršal Joffre pobožen mož, ki je celo v svoji starosti večkrat prisostvoval v cerkvi molitvenim uram. Umri je udean v božjo voljo kot zaveden katoličan, ki ne pozna v verskih zadevah kompromisov. — Ko iztekamo prijateljskemu francoskemu narodu v imenu slovenskega katoliškega dela jugoslovanskega naroda ob smrti slavnega moža iskreno sožalje, želimo iz dna duše zavezniški Franciji še mnogo takih vojskovedij. Pekojnemu francoskemu katoliškemu vzor generalu maršalu Joffru pa Večna slava!

Turska

s Turski menih je odrezal učitelju glavo. V Menemenu pri Smirni so imeli oni dan velik spektakel. Na Turskem se namreč najdejo ljudje, ki ne soglašajo z naprednim delovanjem Kemal-paše. Na tihem še vedno tu pa tam tli. In izbruhne na dan. V Menemenu so se torej spravili deriviši (turski menihi) nad mladega učitelja Kubleta, ker se jim je zdelo, da Kemalovo naprednost razlaga s prevelikim ognjem. Vpričo 1500 ljudi je derviš Mehmed ranjenu učitelju kratkoma odrezal glavo. Ljudstvo pa je ob tem grozvem činu pleskalo. V glavnem mestu Ankari so imeli nato učitelji šhod, na katerem so zahtevali, naj se mesto Menemen v bodoče imenuje Koblat. Tri tisoč šolarjev iz Smirne pa je priseglo na grobu Koblata maščevanje...

Rusija

s Božični prazniki v boljševičkem raju so minuli v znamenju boja proti veri. Dne 25. in 26. decembra so novod tovarne

KAJ JE NOVEGA

d Cerkevna odlikovanja. V zvezi s 25 letnico obstoja škof. zavoda in gimnazije v St. Vidu nad Ljubljano so bili cerkevno odlikovani: gospoda duhovna svetnika vzgojni vodja Martin Stular in profesor dr. Ivan Knific za častna konzistorijalna svetnika; gosposde profesorji: dr. Anton Ratajec, Luka Arh in Franc Pengov pa za škof. duhovne svetnike. — Iskreno častitamo!

d Za novega divizionarja v Ljubljani je postavljen gosp. general Bogoljub Ilič, eden najuglednejših generalov, ki se je ves čas bojev za osvobodjenje nahajal na fronti.

d Mestno poveljstvo v Mariboru ter poveljstvo nad pehoto dravske divizijske oblasti je prevzel z Novim letom brigadni general g. Dragomir D. Pavlovič. Bog ga živi!

d Osemdesetletnico je obhajal te dni g. Jurij Zebot, znan brezkompromisni rodoljub z naše severne meje. Naj ga Bog ohrani do skrajnih mej človeškega življenja!

d 50 let je dopolnil bivši minister gosp. Ivan Venetjak. Spoštovanemu gospodu, tudi sotrudniku našega lista — daj Bog še mnogo blagoslovljenih desetletij!

d Županskih poslov je razrešen gosp. Jožef Strnad, bivši oblastni posestnik in župan občine Podgora v Dobropoljah blizu Velikih Lašč.

d Ostavko je podal župan g. Rčič v Cerklah.

d Lanska uprava je odpovedala službo z dne 28. decembra 1930 vodji podkovske šole g. živinozdravniku Francu Reberniku. G. Rebernik je med slovenskimi kneci znan in čislán strokovnjak.

d 56 let že poje na koro v Predosljih Marija Uranič. Naj poje še mnogo let Bogu

v čast in nestanovitni mladini vzgled!

d Štirideset let že služi med gospodarsko družino škofijskega dvorca v Mariboru Marija Žurko. Ko je prišla, so živeli in službovali še služabniki, sprejeti od škofa Slemška. Zvesti služabniki daj Bog še mnogo blagoslovljenih let!

d Nadškof dr. Jeglič in Radio. Naš, za vse dobro in blago vneti gosp. nadškof, dr. A. B. Jeglič je poslal Radiu Ljubljana za Novo leto pismo s šedeče vsebine: Moram se Vam zahvaliti za radio, ki ste mi ga oskrbeli. Pritjubil se mi je. V moje enakomerno, tibo, mirno življenje mi prinaša nekaj spremembe. Danes sem kar tri predavanja poslušal, namreč ono gđc. Lebarjeve, frančiškana Tomšica in g. Milčinskega, ki je pravi humorist. Kaj lepo se je slišala akademija bohinjskih smučarjev in koncert iz zavoda v St. Vidu. Program za vsaki dan, posebno za nedelje in praznike je zelo bogat, nekako prebogati in vselej zanimiv. Bog naj Vam povrne usoešen trud in vsem sodelovcem, za sestavo tako poučnega in zabavnega programa. Veselo in blagoslovljeno novo leto želi nadškof Jeglič.

d Združen nastop proti socialni revoluciji. V svoji novoletni izjavi je poveljal ljubljanski katoliški dr. Gregor Rožman med drugim tole: Naloga vseh pozitivnih (dobromislečnih) sil v novem letu mora biti, da poskušajo to nevarnost (socialno revolucijo) odstraniti. Vsek član naroda ima to dolžnost in v ožjem ali širšem krogu tudi možnost jo izvršiti. Tisk pa, glasnik, ki prihaja danes v roke slehernega človeka, ima in najvažnejšo nalogo, da deluje na preosnovi in povzdigu gospodarstva, zlati pa da deluje na prenovitvi duš, pople-

ohratvale, kot običajen delovni dan. Toda vzlic agitaciji za nepraznovanje so bile na praznik večer vse cerkve v Moskvi nabitno polne. Oblast je prepovedala pevecem državne opere sodelovanje pri božičnem petju. V Moskvi pa je bilo na sveti večer tudi okrog 100 protiverskih zborovanj, na katerih so komunistični agitatorji navduževali občinstvo za boj proti cerkvi in zahtevali, da se še zadnje cerkve zapro. Poleg tega so priredili v Moskvi in Leningradu (Petrogradu) dve protiverski razstavi.

Drobne novice

Za deset odstotkov so znižali plače in pokojnine civilnemu in vojaškemu uradništvu na Bolgarskem.

Ustavo je ukinil tudi knez kneževinice Monaco.

Dva poljska vojaška zrakoplova sta trčila v zraku. Vse razbito in mrtvo.

Na božični večer je bil potres v Argentini. 35 mrtvih.

250 indijskih nacionalistov je bilo ranjenih pri spopadu v Bombayu.

Se vedne se drži francoska vlada svobodomisleka Steega.

700.000 članov imajo framažoni v Nemčiji. Se ne bo miru!

1123 župani nima lastnega duhovnika na Čehoslovanskem. Dobra žofev za framažone!

1 milijon dolarjev je stala neka pojedina v Ameriki, kjer je nad 3 milijone brezposelnih.

Razbojniki so orepali vlak v Mandžuriji. 34 potnikov ubitih, 40 ranjenih.

V Indiji v pokrajni Birma se vrši velika bitka med Angleži in uporniki.

Nemci so zela nazadovali pri ljudskem štetju v Olomucu in Moravski Ostravi na Češkem.

Nova bogota najdišča zlata so odkrili v Južni Afriki.

60 12 milijonov delavcev v Franciji je sedaj 1.700.000 inozemcev.

Proračun čehoslovaške države znaša nad 16 milijard dinarjev.

Zlate zaloge Francije so dosegle vsoto 52.238 milijonov frankov.

305.237 državnih nameščencev je na Čehoslovanskem. Skoraj toliko kot v trikrat večji Angliji.

48 katoliških misijonarjev so odvedli kitajski razbojniki.

Bivši danski ministrski predsednik Christensen je umrl star 74 let.

Na več krajih se se sprijeli na Kavkazu domačini s sovjetskimi četami.

Nemci so izgnali Slovence prvič po šestih letih iz celovškega šolskega in pravnega odbora.

»Vojna naj bo prokleta.« je izjavil paški nuncij v poljski Varšavi

menitvi mišljenja, preureditvi življenja na temeljih krščanske morale, v duhu zapovedi božjih in po naukih evanĝelija Kristusovega. Ta akcija je najvažnejše delo za bodoče, ker edina more rešiti posameznika in vso Evropo z našo domovino vred. Vsaka druga akcija, pa naj si je zamišljena še tako idealno, je polovičarska, ki zdravi morda eno rano, vzroka bolezn pa ne odstrani. Ako se lotimo tega dela vsi, ki imo dobro voljo, optimizem (dobro mišljenje) in vero v zmago krščanskih načel v človeški družbi, smemo upati, da doživimo zarjo lepših dni domovine in vsega človeštva.

d Lavantinski knezoškof in katoliško časopisje. Za Novo leto je podal knezoškof dr. Andrej Karlin daljšo izjavo. Glede našega časopisja je rekel sledeče: Slovensko katoliško časopisje ima v bodočem letu veliko nalogo, da ob pomanjkanju duhovščine nadomesti živo besedo s pisano besedo ter kliče k natanjji poglobitvi in prenovitvi v evanĝeliju Kristusovem ter oznanja, da je krščanstvo brez krščanske ljubezni, brez socialne pravičnosti le videz, le slepilo. To iz dna duše pričakujem od našega katoliškega tiska: od nabožnega, leposlovnega, znanstvenega in družabnega. Vse naj služi eni veliki ideji: mir Kristusov vladaj v kraljestvu Kristusovem. To svojo odlično nalogo pa more vršiti katoliški tisk v katoliški akciji le pod pogojem, da se katoličani zavedajo, to se pravi naročajo, berejo in širijo. Vsi imamo v tem pogledu enake dolžnosti in jih bomo, če treba, vršili tudi z žrtvami. Gre za lastno srečo...

d Za Novo leto je podal ban dr. Marušič časopisom izjavo, s katero povzdiguje 6. jan. in 3. okt. Med drugim želi, naj za vedno izginejo nagoni, ki jih je rodila strankarska strast in naj zavлада med nami prava narodna zavest.

d Gospod ban dr. Marušič je imenoval nove cestne odbore za Ljubljano, Kočevje, Novo mesto, Logatec, Kamnik, Krško, Maribor, Celje, Brežice, Ptuj, Prevalje, Konjice, Smarje pri Jelšah, Gornji grad, Murska Soba, Dolnja Lendava, Čabar, Slovenjgradec in Ljutomer. Irena prinaša »Slovenec« z dne 3. januarja 1931.

d Zanimiva izjava belgrajskega nemškega poslanika, G. poslanik von Hassel je v »Slovenec« povedal: Zemljepisje, gospodarstvo in zgodovina so ustvarili zdrave predpogoje za koristno sodelovanje med Jugoslavijo in Nemčijo. Potreba, to delovanje tudi dejansko podpirati, bo posebno razumljiva v lepi in bodočnosti polni pokrajini kraljevine, kjer izhaja »Slovenec«. Preteklo leto je v tem pogledu veliko storilo. Pri tem mislim posebno na načelno stališče napram nemškemu delu jugoslovanskega naroda, kakor tudi na vedno jačje razumevanje skupnih gospodarskih interesov. Želim, da bi novo leto ravno v tem pravcu doprineslo veliko napredkov v udeleževanju jugoslovansko-nemškega sodelovanja. Dobra volja obstoja na obeh straneh. Svoja novoletna voščila naslavljam jugoslovanski državi in jugoslovanskemu narodu.

d Kakšna je naša mladina. G. dr. Fran Windischer je v novoletni številki »Slovenca« napisal med drugim sledeče resne besede: Naša mladina preveč hodi svoja pota in premalo hodi z nami. V organizacijah vseh vrst britko pogrešamo njenega sodelovanja. Vse

Uporabljajte SLOANovo revmatizem, bolečine v ledjih, išias, ledvične bolezni, izvinjenje ter kontuzije in vsakovrstne mišične bolezni.

Dobiva se v oseh
LEKARNAH in
DROGERIJAH

SLOAN-ov LINIMENT

preganja bolečine

Rešite se bolečin v križu

če uporabljate SLOAN-ov LINIMENT, ki neglo preganja bolečine. Majhna množina s katero se namažete po udih in lankah, prode takoj v kožo, zmanjša krvni pritisk, pomiri živce in silno hitro začutite polajšanje.

premalo resne zavestne smeri je v njej. Prehitro živi, premalo zbira, pa se bojim, da ji bo prepičila popctnica za težavno pct po živem življenju. In skrb me je zanjo in nas vsem je skrb zanjo, ker je ipak naše zlato in naša bodočnost.

d Zadržno-prosvetni tečaj se bo vršil v Ljubljani od 19. do 31. januarja t. l. Na tečaju se bodo dala navodila za združeno in prosvetno delo. Priporočamo ga zato možem in fantom.

d Kranjske hranilnice ni več. Kr. banska uprava dravske banovine razglša: bivša oblastna denarna zavoda, imenovana »Kranjska hranilnica« v Ljubljani in »Oblastna hranilnica mariborske oblasti« v Mariboru, slednja s podružnico v Celju, za katera zavoda jamči dravska banovina z vso svojo imovino in davčno močjo, se imenujeta odslej: »Hranilnica dravske banovine, Ljubljana« in »Hranilnica dravske banovine, Maribor«, odnosno »Hranilnica dravske banovine, podružnica v Celju.

d Gremo nazaj. Lani je postavila mestna občina ljubljanska pred spomenikom Prešerna božično drevesce, pobirala prostovoljne prispevke za revne otroke in dobila 16.000 D. Letošnji božič pa je znašala zbirka le 11.594 dinarjev.

d Izpremembe v ljubljanskem občinskem svetu. Po odloku nctranjega ministrtva so se v občinskem svetu ljubljanskem izvršile sledeče izpremembe: Razrešeni so kot člani občinske uprave gg.: Janko Jeglič, šolski ravnatelj v p.; Viktor Meden, trgovec; Josip Malenšek, zasebni uradnik; Josip Bahovec, trgovec; dr. Vinko Gregorič, zdravnik; Ivan Hribar, bivši pokrajinski namestnik; Karel Čeč, ravnatelj Jugoslovanske tiskarne in Ivan Mohorič, tajnik Zbornice za TOI; zadnji trije na lastno prošnjo. Imenovani so za člane občinske uprave gg.: ing. Ladislav Bevc; Josip Čotar, uradnik Pokojninskega zavoda; dr. Ivan Modic, odvetnik in viš. sodni svetnik v p.; dr. Tomaž Klinar, kanonik in stolni župnik; Avgust Martinčič, ključavn. mojster; Peter Podboršek, vinski trgovec; Ivan Frelj, predsednik zveze društev hišnih posestn.; Drago Kosem, črkostavec; dr. Josip Pipenbacher, gimnazijski direktor v p.; dr. Milan Šubic, odvetnik.

d V župniji Mošnje-Brezje je bilo leta

1930. 286 porok, 35 rojstev in 15 pokopov.

d Znižanje cca v kamniškem okraj. glavavstva. Okr. glavavstvo je v sporazumu z zastopniki pekov in mesarjev določile enotne cene za kruh in meso v kamniškem okraju, ki so znatno nižje ko dosedanje in odgovarjajo na splošno cen m v ostalih okrajih. Cena za kg belega kruha je 4 Din, pčibelega 3.50 in črnega 3 Din. Cena mesu pa je sledeča: prvovrstno volovsko meso 17 Din, meso II. vrste 14 Din in tretjovrstno meso 10 Din. Svinjina 20 Din, teletina 19 Din, špeh 17 do 18 Din, svinjska mast 21 Din. Goveje meso more biti pred razprodajo žigosano po vrstah in sicer tako, da bo žig kupujočemu občinstvu dobro viden. N redba mora biti nabita v vseh mecnicah in pekaruah. Za kršitelje teh določb je določena kazen z zaporom do 3 mesece in globo do 10.000 Din.

d Zagotovljena je banovinska cesta na vrh Pohorja.

d En meter dolgega divjega mačka je ustrelil gosp. Mlačnik Franc v Lučah pri Ljubnem (Štajer.) Ta zver je pri nas že precej redka.

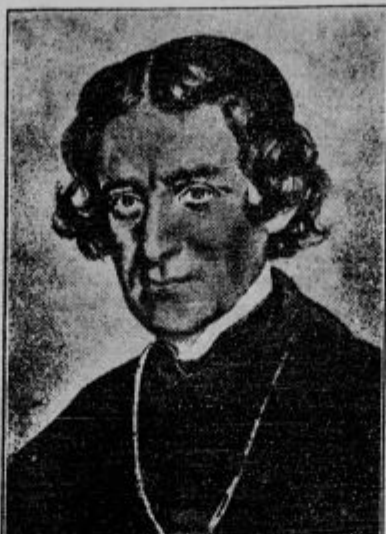
d Prostornost mariborskega želodca v letu 1930. Številke se glasijo: 6520 zaklanih svinj, 4482 vreč krompirja, 1652 vreč čebule, 757 vreč zelja, 5926 kokoši, 46.100 piščancev, 1610 rač, 936 gosi, 1205 puranov, 2537 domačih zajcev; nadalje: 1025 vreč pšenice, 662 vreč ječmena, 1156 ovs, 1298 koruze, 302 ajde in 447 fižola. Številke držijo, v kolikor je možna kontrola na trgu; blaga bi sicer bilo precej več. Na drugi strani pa gre precej v olajšitev gornjih števil ter opravičenje prostornost mariborskega želodca dejstvo, da je pri vsem tem poslu v nemali meri prizadeto tudi — okoliško prebivalstvo.

d »Hrvatska straža« je priobčila te dni uvodnik, v katerem dokazuje, da so framažoni največji sovražniki Jugoslavije.

d Boj s Kristusovimi sovražniki sprejmemo brez strahu v zaupanje na tistega, ki je rekel: »Brez mene ne more nič storiti« in pa: »Zaupajte, jaz sem svet premagal«. V teh mislih gremo krepko in pogumno v novo leto, pripravljeni sprejeti od Gospoda vse, kar nam pošlje, dobro in zlo; pripravljeni pa tudi storiti vse, kar je v naših močeh, za sv. Cerkev, za izročene nam vernike in v blagor domovine. (Knezoškof dr. Or. Rožman pri sprejemu zastopstva duhovščine dne 31. dec. 1930.)

Marija Uranič poje že 56 let na cerkvenem koru v Predosljah.

Skof Baraga. Mnilo je 81 let, odkar je odšel v veliki Slovence misijonariti med Indijance v

Jože Zupančič in njegova žena Uršula iz Zloganja v župniji Škocjan pri Mekronogu sta umrla oba na en dan in bila pokopana v skupnem grobu.

V vsako hišo »Domoljuba«!

Britana učiteljica v ameriški Chicagi pelje otroke iz šole domov. Da jih varuje nesreč na prometnih cestah, jih s pomočjo vrvice drži skupaj.

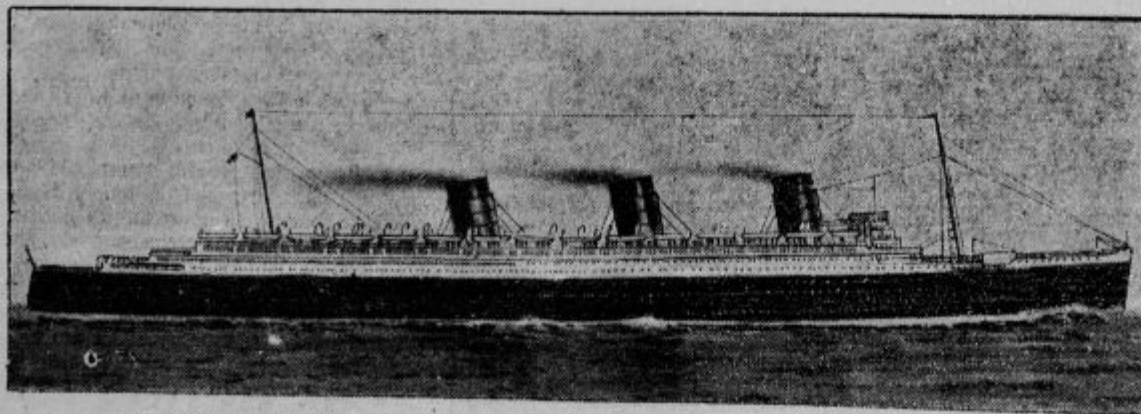

Največji poljski vojak je visok 2 metra in 20 centimetrov. Poleg njega stoji človek navadne velikosti.

*

Učitelj: »Tonček, kaj je to, ljudožer?«
»Ne vem,« pravi Tonček. Učitelj: »Ako bi ti pojedel svojega očeta in mater, kaj bi bil potem?«

Tonček: »Sirota.«

Največja ladja sveta. Goraja slika nam kaže model novega parnika, ki bo vseboval 73.000 ton in bo daleko največja ladja sveta. Parnik grade v Clydebensu na škotskem. Takoj, ko bodo vsa dela končana, bo parnik poskusil Angliji zopet pribriti modri trak Oceana.

Zadrega šestkrat poročene. Žena, ki je pokopala pet mož, se je poročila s šestim. Šesta zakonska sreča pa ni trajala dolgo, kajti mož je nevarno zbolel. Skrbno mu je stregla, toda ves njen trud je bil zaman, mož je umiral. Žena je obupano sklepala roke in tarnala: »Kaj bo z menoj, če umrē? Komu me prepustiš?« Sedmemu nesrečnežu, je zašepetal mož in izdihnil.

Naročite Slovence!

Prporoča se prvi slovenski zavod

Vzajemna zavarovalnica Ljubljana

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

PODRUŽNICE:

Celje, Palača Ljudske posojilnice, Zagreb, Starčevićev trg 6, Sarajevo, Aleksandrova cesta 101, Split, Ulica XI. puka 22, Beograd, Poincareova 2

d Mnogim podjetnikom v vzgled. Kakov izvemo od strani delavstva v tovarni za podpetnike in druge lešene izdelke na Gračnici pri Rimskih toplicah je ob starem letu vodstvo tovarne vsem delavcem in predelavcem, kateri so že nad deset let v službi pri podjetju, podelili nagrado. In sicer so prejeli en predelavec 1000 Din, drugi delavci pa po 500 Din. Vsa čast!

d Na ribjem trgu v Mariboru so prodajali te dni karpe po 22, ščuke po 30, morske jegulje po 25 in polenovko po 13 Din za kg.

d V upravni odbor mariborske banovinske hranilnice so imenovani: odvetnik dr. Rapotec, podžupan dr. Lipold in Franc Zebot. S tem se je izpopolnil upravni odbor omenjenega denarnega zavoda, ki mu načeluje notar dr. Bartol.

d Smuški klub »Bohinj« je na dan sv. Stefana slavil smučarstvo na akademiji v Prosvetnem domu na Bohinjski Bistrici. Akademija je bila izborna obiskana in večina točk programa je prenašal ljubljanski radio. Vsa čast prirediteljem in pospeševalcem!

d Seja Zbornice za trgovino, obrt in industrijo se je vršila 30. decembra v Ljubljani. Obravnavala so razna, za trgovino in obrt važna vprašanja. Zbornične doklade so znižali od 13 na 10 odstotkov.

d Iz banovinske ženske bolnice v Ljubljani. V preteklem letu je oskrbovala ženska bolnica v Ljubljani 3297 novosprejetih odraslih in 1670 živih novorojenčkov skupno torej 4967 ljudi. Število porodov se je dvignilo izredno visoko. Dočim je rodilo v letu 1928 v bolnici 1353 žen in leta 1929 celo nekaj manj, namreč 1268, jih je rodilo v preteklem letu 1718, torej za 450 več kot lansko leto in za 365 več kot predlansko leto. Od poročin je umrlo 8, tako da znaša poročna umrlivost 0,48 %, noseči sta umrli dve, skupno je torej zahlevalo materinstvo 0,58 % življenj. (A. A.)

d Vsem čebelarjem sporočamo, da obstoja v Ljubljani Čebelarско društvo za vso banovino, ki deluje za povzdigo čebelarstva. Društvo izdaja mesečno svoj strokovni list »Slovenski Čebelar«, ki veča letno Din 40.—. Smo v času težke gospodarske krize, ki zahteva, da se strnejo naše vrste, če hočemo, da ne bo čebelarstvo prodano. Zato vabi odbor vse čebelarje, da vstopijo v društvo. Naznanite svoj pristop z dopisnico na naslov Čebelarско društvo za Slovenijo v Ljubljani. Držimo se gesla: »Svoji k svojim«.

d Velik vihar je povzročil te dni veliko škodo pristanišču v Belgradu. Ves promet na Savi in Donavi je bil ustavljen.

d Za sušaško pristanišče je gradbeno ministrstvo odobrilo 20 milijonov dinarjev. Zgradil se bo nov pomol, skladišče za les in drugo. Razširilo se bo na Grobniku letališče.

d Tramvaj je povozil v Zagrebu do smrti 70 letnega delavca Matijo Sukljeta iz Crnomlija.

d Rompompom. Dne 3. januarja se je v pritličnem hodniku banske palače v Zagrebu pripetila eksplozija, ki je poškodovala nekaj vrat in razbila več oken. Razen te gmočne škode ni bilo žrtev. Ker je bil danes v banski upravi sprejemni dan za občinstvo, sodijo, da je razstrelivo v obliki majhnega zavojčka prinesla neka oseba na hodnik in ga tam pustila. Tako poroča uradna agencija »Avala«.

d 24 stopinj toplote nad ničlo je kazal toplomer v Zagrebu dne 4. januarja, kar v takem času v Zagrebu še ne pomnijo.

d Razstrelba v vagonu 1. razreda. V direktnem vagonu brzovlaka Milian—Zagreb—Belgrad se je 3. januarja pripetila nekaj metrov za zagrebško železniško postajo manjša eksplozija v vagonu 1. razreda. Izmed ptnikov je bil v prizadetem delu vagona samo gosp. Rimač, tovarniški ravnatelj iz Zagreba, ki je dobil samo manjšo rano na levi nogi, čeprav se je peklenski stroj razletel baš pod njegovim sedežem. Vlak je z majhno zamudo nadaljeval pot. Vagon so zamenjali z novim.

d Veliki vojaški ukaz. Nj. Vel. kralj je podpisal vojaški ukaz, zadevajoč razna premesitve, vpkocjitve in imenovanja častnikov. Imenovanih je precej bivših avstroogrskih oficirjev tako n. pr. za infanterijske polkovnike bivši rezervni infanterijski nadporočniki avstroogrške armade Izidor Pik, Jovan Gjurich, Walter Brezina, Adolf Čoh in Dragan Schwarz.

d V Gospodu je zaspal 4. januarja tiseromašnik gosp. Edvard Janžek Smarjeti pri Rimskih toplicah. Dosegel je starost 86 let. Bog mu bodi plačnik!

d Na Doleh pri Litiji je odšel na drugi svet trgovec, gostilničar in posestnik, g. Ivan Novak. Pred vojno je bil 11 let župan. Bog mu daj večni mir!

Varno naložite svoj denar v Vzajemni posojilnici v Ljubljani, poleg hotela 'Union'. Obrestovanje najugodnejše. Posojila proti vknjižbi na posestva, proti poroštvu i. t. d.

V Ljubljani je izdihnil g. Ivan Tokan, uradnik Delavske zbornice in star borec socij listične strokovne organizacije. Bodi mu Bog milostljiv!

d V Višnji gori je umrl do!goletni cerkovnik župne cerkve 80 letni Jože Mohorič.

d Rajhenburgu je nenadoma preminul kovač Jožef Zupanc. Je tehtal 164 kg. Naj počiva v miru!

d Smrtno se je ponesrečil pri razstreljevanju skal 16 letni posestnikov sin Jože Grabnar iz Kala pri Novem mestu.

d V Plaškem je umrl pravoslavni škol gorje karlovški Hilarijo Zerenski. Za njegovega naslednika je izbran dr. Maksimiljan Hajdin, v Šibeniku.

d V Ljubljani je umrl znani ljubljanski vrtnar g. Anton Ferant. Naj mu sveti večna luč!

d Na Trati pri Škofji Loki je umrla 31. dec. Mina Hunstelj, p. d. Bolitcova mati, v starosti 86 let. Pokojnica je bila zelo pobožna ter izredno delovna žena. Poznala je le delo in molitev. Dobra mati, ki je bila dolgoletna naročnica našega lista, se priporoča v molitev in blag spomin.

d Ubit v gosteh. Na novega leta dan je bil tajni policist Stefek Josip v Zagrebu zvan kot gost h gospej Mariji Mocnaj, kamor je odšel tudi v službenih zadevah z vednostjo svojih tovarišev. Istočasno je prišel tja kot gost Ilič Radomir, po poklicu trgovski pomočnik. Za časa zabave je prišlo do prepira med njim in detektivom Stefekom Josipom. Med prepikom je opazil v sobi sekuro, jo zagr bil in udaril z njo Stefeka večkrat po glavi, tako da je slednji težko ranjen padel takoj v nezavest. To poročilo Iliča Dragora po dosednji preiskavi ne odgovarja pravemu stanju stvari. Stefek je bil takoj od reševalnega društva prepeljan v Zakladno bolnico, kjer je še isti večer umrl. Ilič je takoj pobegnil, vendar se je 2. januarja dopoldne sam prijavil državnemu tožilcu, kjer je vse dejanje priznal.

d Belgrajski lopovi se zanimajo za kato!iške cerkve. Nedavno so vlomili v tamošnjo župno cerkev francoskih asumpcionistov v Kotež Neimrju, kjer so pobrali iz tabernaklja monštranco in svete posode; v noči od 27. na 28. dec. pa so udrli v župno cerkev očetov francižkanov na Novem dermu, katera je, kakor je znano, zgrajena po načrtih našega Plečnika. Kakor sicer so tudi tu vzeli na piko tabernakelj, iz katerega so ukradli monštranco in svete posode. Hostje so raz-

Dr. med. Loize Kramarič

specijalist za kirurgijo

ordinira sedit od 11.—12. dopoldne
in od 2.—4. popoldne

Ljubljana, Miklošičeva 18/II.

Telefon št. 31-58

Branilnica na Jesenicah

v župnišču najvarnejše hrani

Vaš denar

Uraduje vsak delavnik od 8.—12. in 14.—17.,
v nedeljo od 15.—17. ure.

Novice iz Belgrada.

Na predlog ministra za prosveto se je zakon o narodnih šolah spremenil v tem smislu, da se je

stanarina učiteljstvu znižala.

V mestih in trgih lahko občine namesto stanovanja, dajo učiteljem stanarino, ki znaša v Belgradu in Zagrebu 440 Din za vsakega učitelja mesečno, v mestih preko 50.000 prebivalcev 300 Din, v mestih s 30 do 50 tisoč prebivalci 250 Din, v mestih z manj kot 30 tisoč prebivalcev 200 Din in v trgih 150 Din.

Na podlagi zakona o državnih trošarinah je minister za finance izdal sklep, da se naj

smatrajo kot žganje

samo destilati (rekapnine) sadja, vina, grozdja in tropin, pri katerih se proizvaja največ 60 odstotkov alkohola. Destilati z večjo stopnjo alkohola morajo plačati državno trošarino kot špiriti, ki se proizvajajo v industrijskih tvornicah špirita. Gornji sklep je oddelek za davke ministrstvu financ poslal finančnim direkcijam, da ga organi finančne kontrole hitro prouče.

Na predlog finančnega ministra je kralj podpisal zakon s katerim

veljavnost gosaščine podaljša

za eno leto do leta 1932.

Nj. Vel. kralj je podpisal

zakon o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o samoupravnih cestah.

Po tem zakonu dovoljuje novo popravo obstoječih banovinskih cest prvega reda minister za gradbe, popravo banovinskih cest drugega reda in občinskih cest pa ban. Obvezanci, ki so pozvani na delo, in njihovi namestniki niso podvrženi zakonu o zavarovanju delavcev. Na koncu § 40 pride nov odstavek, ki se glasi: To delo lahko obvezanci osebno odpravijo, plačajo ali pa dajo v delo posebnemu namestniku v smis-

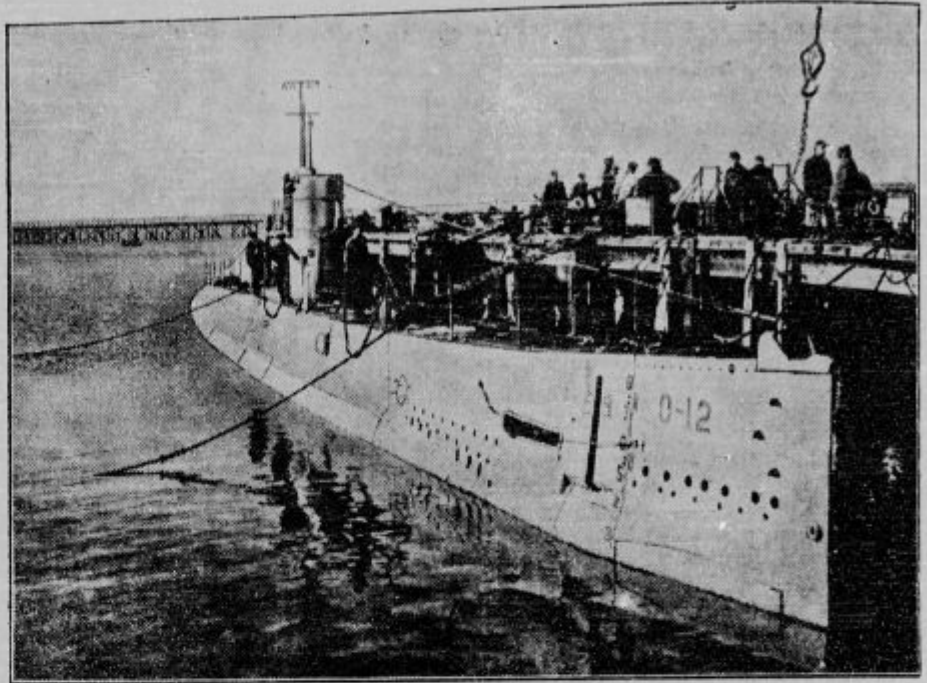
lu čl. 36 tega zakona. Osebno delo je dovoljeno tudi osebam do 60 leta, nadomeščanje pa osebam iste hiše in do izpolnjenega 16 leta.

Kmetijsko ministrstvo želi

s pomočjo kmetijskih tečajev

nadomestovati pomanjkanje kmetijskih šol.

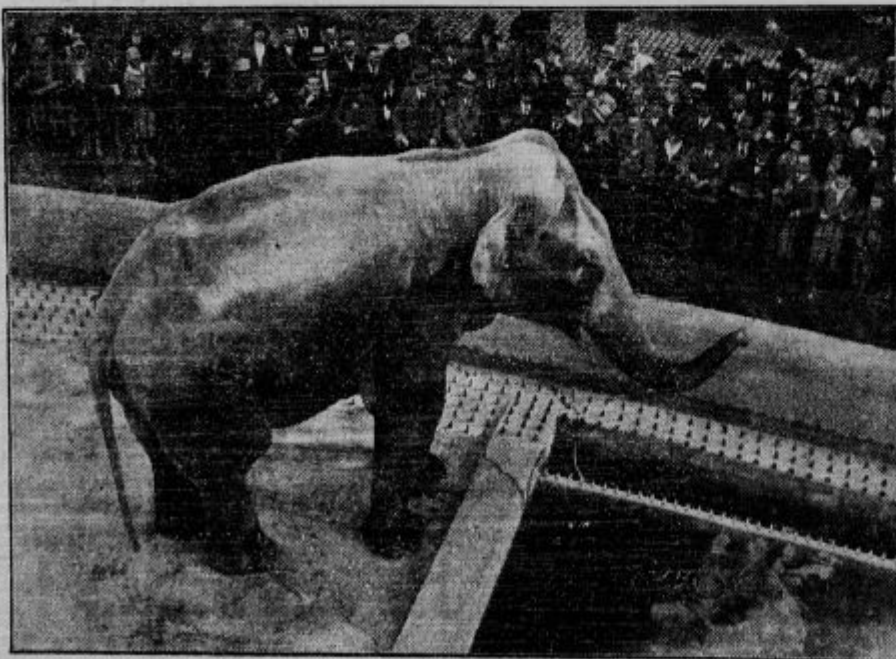
V ta namen se je za organiziranje teh tečajev dal banskim upravam potreben kredit 370.000 Din. Razdelil se je tako: dravska banska uprava 30.000 Din, zagrebška 60.000, novosadska 50.000, sarajevska 40.000, banjaluška 30.000, splitska 30.000, skopljanska 50.000, niška 40.000 in četiriska 40.000 Din.

Amerikanez Wilkins hoče s tem-le podmorskim čolnom preplaviti cel svet na severni tečaj.

Dekle, ki leti sama v Peking. Angležinja mis Amy Johnson, o kateri je znano, da je popolnoma sama poletela iz Anglije v Avstralijo, je 1. jan. 1931 na tihem startala na etapni polet iz Anglije v Peking.

Slika-velikan v berlinskem živalskem vrtu. Tam tudi najbolj divjih živali nimajo več v kletkah, ampak se gibljejo na prostem, pa so gledalci pred njimi vseeno varni.

Anton Lajevec iz D. M. v Polju — 50-letnik

tresli po tleh. Škoda znaša 8500 Din. Belgrajska policija zasleduje tatove in predrzne bogoskrunce. S kakšnim uspehom, bomo poročali.

d Pa le ni ušel, namreč cerkveni tat Kunej Rudolf, ki je šaril na Silvestrovo v mestni dekanijski cerkvi v Kočevju. Odnesele ni nič, pač pa mu je v lom delal precej preglavice. Kunej se je dal zapreti v stolp, pred polnočno uro, morda že prej, je prišel iz stolpa na koroove stopnice. Vrata, ki vodijo v stolp, je z železom odtrgal. Imel je prosto pot na kor in v ladjo cerkve. Toda tu so tudi dvojna vrata, ki jih je poskušal s silo odpreti. Toda vrata so močna in jih ni mogel odpreti. Šel je potem nazaj v stolp, odsekal vrv od zvona, šel na podstrežje cerkvene ladje in privezal pri srednji lini vrv, ter se tako spustil v notranjščino ladje. Med tem, ko je lezel doli, je zaslišal odpirati zakristijska vrata, in se je gotovo prestrašil, da je padel na tla, se hitro pobral in šel v klop ležat, kjer ga je zapazil cerkovnik. Ranjenega vlomilca so stražniki odvedli v zapor.

★ Pri hripi, bronhitis, vnetju mandljev, pljučnem kataru, zasleženju v nosu, sapniku in grlu, obolenju ušes in oči skrbite za to, da se želodec in črevo temeljito izčisti z naravno »Franz-Josef« grenčico. Sloviti strokovnjaki v zdravilstvu potrjujejo, da zelo dobro de »Franz-Josef« voda trpečemu človeštvu pri rdečici in drugih mrzličnih nalezljivih boleznih. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Za 15.000 Din

je zavarovan od 1. januarja 1931 dalje

VSAK »SLOVENČEV« NAROČNIK

za slučaj smrti vsled nezgode, ako ima naročnino na vsakdanjega »SLOVENCA« plačano redno vsaj za en mesec naprej.

POSLUŽITE SE TE KRASNE PRILIKE VSI, ki še niste naročeni na vsakdanjega »Slovenca«. Pišite dopisnico na upravo v Ljubljano in poslali Vam bodo nekaj številki brezplačno na ogled.

ZREBANJE LOTERIJE DOMA SLUŽKINJ se vrši nepreključno v nedeljo 11. t. m. ob 4. uri popoldne v dvorani Mestnega doma v Ljubljani. Pripominjamo da bodo po končanem zrebanju prišle za dobitke vpoštev le tiste srečke za katere bo na pošti vplačan znesek vsaj še v soboto, dne 10. t. m. Le v Ljubljani se bodo prodajale še v nedeljo pred zrebanjem, ako jih bo še kaj ostalo. Ako hočeš torej zadeti konja, sobno opravilo, šivalni stroj, kolo itd. vedi, zadnje ure teko.

LEKARNA
PRI „SV. MIKLAVŽU“
v
KOSTANJEVICI NA KOKI.

potrebščine. Izvajajo se zdravila na vse recepte in na recepte bolniških blagajn. Oblastveno koncesionirana oddaja strupa. — Naročila se izvršujejo tudi po pošti.

Priporočila za slabokrvne, oslabele in blediene
vedno sveže
norveško ribje olje

Istotam dobite tudi vsa domača in tuja zdravila, mineralne vode, kirurške in obvezilne predmete, kemikalije za razne obrti, toaletne in fotografske

proslave novega leta v Jugoslaviji. Pozdravljamo!

PO DOMOVINI

Pismo iz Argentine

Približuje se konec staroga leta in se moramo zahvaliti Bogu za našo preteklost. Zahvaljujemo se tudi našemu zvestemu prijatelju »Domoljubu«, ki nam je prinašal novice celo leto v tujino iz drage stare domovine. Želimo mu za novo leto dosti novih naročnikov. Dragi rojak! Vi imate sedaj doma zimo in grejete se pri peči. Nam pa se ni potreba, ko nas še preveč grejejo podnevi močni solnični žarki, ponoči pa so hujši komarji. Delamo v gozdu. Zaslужimo bolj slabo. Tujina je naša mačeha. Delati moramo trdo za vsakdanji kruh, daleč od železnice. Naš gospodar ima 5000 glav živine. Dragi rojak! Spomnite se o božičnih praznikih tudi na nas. Mi ne vidimo nikoli cerkve in ne slišimo lepega zvonjenja. Skupaj smo trije Slovenci. Kdor moliti ne zna, naj se v Argentino poda. Voščimo vsem bratcem Domoljuba vesela božična praznika in blagoslovljeno novo leto! Ant. Saje (Mokronog). Franc Jevševar (Tihoboj pri Sv. Križu).

Iz Canade

Vsem čitateljem in čitateljicam »Domoljuba«: Veselo in srečno novo leto 1931 ter na veselo svidenje v novem letu želijo Toni Kalin (Cerklje), Frank Turšič (Dole), H. Jurec (Gros Mrašu), Maks Žužek in Josip Malnerič (Semič).

Naša dekleta

(v Zagrebu).

Ker se od tu nihče ne oglasi, sem se pa jaz storajžila, da vam opišem, kako živimo tu me Slovenke v Zagrebu. Imamo kongregacijo Slovenk, ki se je pred nedavnim časom ustanovila. Bilo je prav lepo pri prvem sprejemu. Gosp. voditelj nam je v lepih besedah očitral pomen Marijinih družb. Dne 14. decembra so dekleta imele igro v Jerominski dvorani. Bile so vse vstopnice razprodane. Zato bodo dekleta igro ponovile po novem letu. Gledalci so z navdušenjem sledili poteku igre. Vsa čast požrtvovalnim dekletam in vodstvu! Dne 28. decembra smo v samostanskih prostorih (Gunduličeva ulica 12) skupno z dekleti, voditeljem in gosti praznovali Božične praznike. Dekleta so ob jasličih pele božične pesmi; bilo par lepih deklamacij, čajanka in srečolov. Višek veselja je bilo, ko je č. g. pater opisal pomen lepega petja. Človeku se milo stori, ko v tujini sliši svoje domače pesmi. Zato dekleta le skup držimo! Tudi druge naj bi pristopile k nam! Koliko jih še tava okoli, ki ne vedo ne kod, ne kam. Je vse premalo zavednosti med Slovenkami. Več tisoč jih je, a v kongregaciji je proti temu številu komaj peščica. Zato pripravim vsem dekletam, ki prihajajo iz Slovenije v Zagreb, naj nobena ne pozabi oglasiti se pri nas. Vsako sprejmemo z odprtimi rokami in srcem. Boljše je biti tu med svojimi sestrami, kot pa med pokvarjenim svetom. Kjer se jih toliko izgubi in propade dušno in telesno. — Na koncu želim vsem bratcem in bralkam »Domoljuba« srečno, veselo in blagoslovljeno novo leto 1931. — Pozdrav vsem Gorenjkam. — Gorenjka v Zagrebu.

Glas iz Holandije.

Na starega leta večer smo sedeli pri mizi in imeli pred seboj kozarec piva ter poslušali radio iz Ljubljane, prenos iz hotela Union. Ko nam je naznanil novo leto, je bila tukaj ura 20 minut čez 11. Ves program se je slišal, kakor da bi bili tam navzoči. Zvonovi so peli veselo novo leto ter se poslavljali od starega. Potom radia smo bili deležni proslave novega leta v Jugoslaviji. Pozdravljamo!

Anton Zupančič (Videm pri Krikem), Alojzij Pleifer, Franc Unetič (Cerklje ob Krki).

NOVOLETNI POZDRAV

(Iz Francije)

Slovenske slavnikarice v mestu Lille (severna Francija) pošiljamo pozdrave ter želimo srečno novo leto vsem znancem in čitateljem »Domoljuba«. — Cecilija Sarc, Marija Sršen, Frančiška Češko, Marija Košir, Ana Narobe, Marija Hacc, Jožefa Kokalj. — (Rue Chappe 31, Lille, Nord France.)

Občni zbori in še nekaj.

(Iz ribniške okolice.)

Zborovali so, so rekli nekateri, ko se je vsula množica mož in fantov iz dvorane Kat. prosv. društva v Ribnici. Sami žilavi, krepki, utrjeni, navajeni trpljenja in skromnega življenja. Da, to so naši gospodarji, naši družinski očetje, ki se pehajo za kruhom. Da zborovali smo! Občni zbor Rešetarske zadruge »Zveze lesnih domačih obrti v Ribnici« je bil. Za kaj bi se naj bolj zanimali? Čisto po domače se ob teh prilikah pogovorimo. In naš načelnik, ki kakor oče skrbno čuva nad svojo družino, vsak čas pripravljen storišči korak za svojega člana, vsak čas poslušati skrbi polna vprašanja: kaj bo, kako bo. — nas vsikdar zadovolji in vzbudja! Pošteni ste, pridni, delavni — v pogoj, šlo bo! Naša družina je vedno jačja, tristo nas je! Videli nas bodo in upoštevali! Pa kako ne! Mar bi si marljivi Ribničani, ki se v letu in zimi trudi z izdelovanjem in krošnjarenjem svoje suhe robe ne zaslužil priznanja? Vsekakor! Da zborovali smo, a nismo izrekli zahvale za njih trud ne g. načelniku ne odboru. Malk je ležal na naših ustnih a v srcu vsakega posameznika je sililo na dan, odjeknilo šele ko smo se razhajali in šli proti domu: »E, da najmamó mi Skulja!« Pa smo molčali; a on živi med nami, pozna naše težnje, pozna nas vse in razume naš molk. Pa so djali: »Tudi ti moučij, daj napiši v Domoljuba, saj ga imamo usi, naš list je, naj on povaj.« Pa kaj bi pravil; g. nač. Karol Skulj živi med nami, razume vseeno našo zahvalo, a bom napisal vseeno — pa ne zato — svet naj izve! Vam tovariši pa klidem polnoštevilno kot sedaj pridite zopet prihodnje leto. Član.

Smrt.

(Dolenja vas pri Ribnici.)

Koncem leta je kruta smrt ugrabila Franc Merharja, posestnika v Prigorici 75. Pokojni je bil mož pošteni, čišlan po celi občini. Delj časa je bil obč. odbornik, zato je ob pogrebu v Občinskem doma visela črna zastava. Krščanski mož je umrl lepe smrti. N. v. m. p.1 — Komaj smo pokopali Merharja, pa je že druga družina zaplakala ob mrtvaškem odru svojega očeta Janeza Zobeca a iz Blat. Celó leto je mož potrpežljivo nosil težko bolezen, nazadnje ji je podlegel. Bil je tih, miren in detaven pa skrben družinski oče! N. p. v. m.1

Rešetarsko zborovanje

(Ribnica)

Na semanji dan smo se rešetarji zbrali v lepem številu na občini zbor Rešetarske zadruge. Prapraven dan je zbral polno dvorano naših članov. Načelnik županik g. Skulj je poudarjal kako pomembno je letošnje zborovanje, ko obhaja naša zadruga desetletnico obstoja. Opisal je dosedanje delo zadruge, ki je bilo tako plodonosno, da je ves zbor pritrčil besedam načelnika, brez naše zadruge bi bila naša domača obrt zelo oškodovana. deloma še uničena. V l. 1920 so krošnjarje oblasti obravnavale po postavi kot cigane s kotli, danas pa je ministertvo pisalo zadrugi po sliki in članek, ki ga bo urad za zunanjo trgovino izdal v časopisu, kateri se pošlje drugim državam. Zadruga ima svoje člane po ribniški, sodražki in velikaški dolini in jih šteje nad 300. Podrobno se je razvil razgovor o novem obrtnem zakonu, ki lahko nam veliko škoduje. če se

ne bomo zanimati zanj, da nam pušče sedanjo svobodo razpečevanja robe. O-ravnavale so se trgovske pogodbe posebno z Avstrijo, kjer se nekaj organ zacija trudi, da bi se našim krošnjarjem prepovedalo obžiranje v Avstriji. Gojvorili smo tudi o krošnjarjenju po Italiji in Ogrski. Pri volitvi odbora smo se zječkali, da osane stari. Za načelnika je bil zopet izvoljen ob splošnem navdušenju naš zasluzni g. Skulj. Zanimiva so bila izvajanja g. načelnika, ko je trikrat predlagal, da zadruga izvoli za častnega člana trgovca s suho robo v Sodrudičji Evg. Ivanca. O priliki velesojma se je namreč napadalo našega načelnika in sramotilo, da se po krivični njemu pripisujejo zasluge za našo obrt in da jih ima Evg. Ivanec iz Sodrudičje. Zbor rešetarjev broječ krog 200 mož pa je soglasno z živelnim poudarkom izjavil, da Ivanec za obrt suhe robe nima druge zasluge, kot da izdelke kupuje od ljudi in jih prodaja krošnjarjem in v tužino in s tem le sebe bogati, zato je bil predlog g. Skulja soglasno odklonjen in častne diplome zadruga ne bo izročila Ivancu. Ogubno sramotenje je zbor obsodil, ko so si gotovi zaviljivci radi priznanja zasluge g. Skulja hladili jezo s tem, da so mu poslali pavovo pero. Mnogo si je na velesojma v tem prizadeval nek profesor Rus ribniški rojak. Zastudilo se je vsem zborovcem, ko so čuli kako maniro ima gotova gospodarca. Zbor je na ta način dan g. Skulju najtežje zadoščanje. Obravnavali smo še agr. reformo, nekar so posamezni krošnjarji povračali o svojih težavah po Avstriji, drugi Italiji, tretji po naši državi. To je že stara naša praksa, da ob takih prilikah požolimo svoje težave glede krošnjarjenja. g. Skulj pa potem posreduje pri konzulatih in pri naši vladi. Izjavila se je zahvala obodarjev g. Skulju za znižanje cene pri lesu 50 Din od kubičnega metra. Končno je zbor izrekel načelniku iskreno zahvalo za očetovsko skrb, s katero se g. Skulj zavzema že celo desetletje za naše zadnje. Lepo uselo zborovanje nas je vse zelo razveselilo in dalo nove korajze in navdušenja.

Duhovne vaje in drugo.

(Zahva.)

Pretekli teden smo imeli v naši fari tri-dnevne duhovne vaje. Vodil jih je gosp. frančiškan iz Novega mesta. Prekrasne govore, ki jih je imel gospod dvakrat na dan, zjutraj in zvečer, so ljudje prav pridno prihajali poslušati. Najlepša zahvala tej pobožnosti gre predvsem gosp. patru, ki je z vso vneto in gorečo ljubeznijo navduševal ljudi za lepo življenje, pa tudi našemu gosp. župniku, ki skrbi že par let, da se na ta način pripravi vsa fara na božične in velikonočne praznike. — Letos smo dobili tudi nove zvonove, vse tri bronaste. Takega zvonca, kot ga imamo v naši fari, ni daleč naokrog. Prenovili smo tudi cerkev znanj in znotraj, napeljali smo električno luč v cerkev. Mnogo stroškov smo imeli, še čez sto tisoč dinarjev, kar je precej za tako majhno farno, kot je naša. Ravno za božične praznike smo razsvetlili tudi glavni oltar s približno 40 žarčicami. Hvala gosp. župniku, ki se je poprijel tega dela, pa tudi dobrim farancem, ki so (šeprav še ne vsi), dali toliko za cerkev. Tudi pokopališče okrog cerkve se je lepo uredilo. Gosp. Javornik si je dal napraviti lepo rodbinsko grobnico.

Nesrečni strel

(Krško)

V sredo, 24. dec. zvečer ob 10 je šla Antonija Krnc, pomočnica pri g. Golob v Krškem, na dvorščje, da tam obseka bečeno drevesce, kar zagleda dober korak proč, da stoji vpognjen meški, ki se je zakrival s klobukom. Deklica zakliče: kdo je?! Mesto odgovora je dobila strel, ki ji je 4 krat predri črevesa. Zdravnice je nato pobegnili, ponesrečena deklica je še sklicala orožništvo, ki je takoj poslalo po rešilni avto, da jo odpelje v bolnico v Krškem, kjer so takoj izvršili operacijo in upso, da še okreva.

Delo za izobrazbo

(St. Vid pri Stični)

V zadnjih letih se tudi v naši župniji ljudje bolj zanimajo za izobrazbo. Osnovala se je kmetijsko-nadaljevalna šola. Letos obiskuje pouk skoro 40 kmečkih fantov. Veliko so zanje trudi g. upravitelj L. Jevnikar. Kot za fante kmetijska šola, tako bi

bila pa tudi za dekleta potrebna gospodinjna šola. Marsikaj bi se lahko naučile, kar sedaj pogrešajo. Nekatrgojnih naukov dobijo dekleta že na tedenskih sestankih v društvenem domu. Dobro bi bilo, da bi se jih pridno udeleževale. Izobrazbo pri nas nudi tudi prosvetno društvo s sklopičnimi predavanji, igrami in kluo-predstavami. Prosvetno društvo ima tudi knjižnico, ki je odprta vsako nedeljo. Šivo ima tudi knjižnico, ki je odprta vsako nedeljo. Zato bi bilo primerno, da bi ostali še vsi stari naročniki Demoljuba, Bogaluba in drugih dobrih in korisnih listov. Klor pa hoče zvedeti še več novic, naj se poslužuje »Slovenca«, ali da ga naroči dnevno, ali pa tedensko. Vasko nedeljo se prodaja »Slovenec« pred sv. mašo ob 10 zunaj na trgu.

Novoletna bilanca

(Kostanjevica na Krki)

Leto 1930 je bilo za razvoj Kostanjevice precej važno in plodno. Mnogotere sile so se razgibale v obče dobro. — Naš župnik g. Franc Golob, je kakrbel ubrane doneče zvonove sv. Jakuba, ki bodo z čiviljeno vneto božji klicarji. Župnijska cerkev vsa njena notranjčina se je preuredila. Ume ništo pa je postala dostojanstveno bivaljšje Najvišje ga: lepa slikarja, novi kor, prekras tabernakelj podvigujejo njen prevzvišeni namen. — Preuredila se je tudi dverana Katoliškega prosvetnega društva, naročili moderni stoli ter povečala kaplanija za eno sobo. — Za gospodarski napredek je namenjena vinarska zadruga, ki si bo s pomočjo podpore bivšega bana g. inž. Serneca odn-sno banke uprave (40.000 Din) na jako sodoben način oskrbel inventar in pripravilo bivše grajske hleve v moderno klet. S polnim poslovanjem boče pa prišla v bžjem imenu v letu 1931, ker je za letos prekasno prispela rešitev od ministrstva za šume in rude, ki ji zagotavlja za dobo 20 let potrebne presore. — V hudi gospodarski potrebi nam je naša »Hranilnica in posojilnica« v župniščje prava opora, ki ne išče lastnega dobička, temveč si silno prizadeva, priščjti našemu kmetiškemu prebivalstvu na pomoč. Upamo, da bo kmečko ljudstvo res videlo prekopišno udeleževanje ter se v vsas ransko posluževalo, saj je tu narčžen prihranek popolnoma varen, namenjen, da pripomore kmetu do čim večjega haska z največjim obresovanjem. — V mrčno gospodarsko oporo nam je tudi mlekarška zadruga, ki namerava bo Novem letu razširiti obrat in priščjti na pomoč tudi oddaljenim. — Prosvetno društvo pa si je nadelo brice posebno po Novem letu za dušni blagor mladine, ki jo bočri in dvira k vesnemu izpolnjevanju dolžnosti v čast Bogu in v blazor domovine. — Zlato pa se pripravila za našo ljudstvo prevažna uredba in nevost za velik gospodarski pokret, ki že znatno odpomogel obnemu pomanjšanju gmotnih sredstev in ki bo posčivil vse naše gospodarske na čvrst temelji. Zato Vas, dragi prijatelji, že sedaj pozivljamo na pažno, da sledite z radostnim srcem oznanili, ki Vas bo klicalo v dvarano Kat. izobraževalnega društva poleg župnišča na veselo oznanilo in povetovanje, ki naj obradi mnog koristen plod za srečno budčnost Kostanjevice in njene okolice. — Vsem našim dragim bralcem želimo v novem letu ves blazorov božji, potrebno slogo in edinst ter srečni mir v Gospodu!

Javna zahvala.

(Lučka vas.)

»Dunave, zavarovalna d. d. v Zagrebu in podružnica v Ljubljani je meni zelo razveseljivo pismo pisala in čestitala za moje dolgoletno, trajno, zvesto, pošteno delovanje ob 35 letnici, dne 6. novembra 1900. Za moje uspešno delovanje v 35. letih, mi je družba izredno negodno 1000 Din nagradila, katero sem v gotovini prejel, za kar se je enkrat najlepše zahvaljujem. — Anton Pečovnik, zastopnik »Dunave« in poverjenih »Domoljubac, Lučka vas 41.

Gledališka predstava.

(Ribno pri Bledu.)

Dekliška Marijina družba v Ribnem je vprizorila na Sv. večer in v nedeljo popoldne igro »Skrivnostna sveta noč« v štirih dejanjih. Vse igralke in igralci so svoje vloge vrlo dobro izvršili. Prosvetno delo naj se v tem smislu nadaljuje tudi v novem letu.

Za resnico.

(Koprivnik.)

»Surovine.« Pod tem naslovom je »Domovinac« št. 52 priobčila članek, kjer piše, da so fantje iz Koprivnika s silo vdrli v hišo Alojzija Breliha v Ko-

privniku. Resnici na ljubo pa naj bo povedano, da dotični, ki so motili nočni mir, niso bili iz Koprivnika, ampak iz drugih vasi. Ne vem, ali »Domovinac« poročevalec tega ni vedel, ali je iz zlobnega namena tako pisal. — Koprivničan.

Kronika.

(Begunje, Gorenjsko.)

Naš kraj je zdrav, saj hodijo iz drugih pokrajin semkaj, da si utrdijo telesno moči. Letos smo bili še posebno zdravi. Dasi šteje župnija tisoč duš, jih je umrlo do decembra le deset, v decembru samem pa šest. Med temi Jože Perko, cerkvenik pri Sv. Luciji, v starosti 85 let; Matija Hrovat, p. d. Zavogovec, ki je več let grobove kopal, bil je po letih vrstnik prevzvišene g. nadškofa Jegliča; Marija Rakovec, »Vazarec«, iz Begunj, mati č. s. Cirile Rakovec, učiteljice petja v Ljubljani. Iz te hiše je umrl spomladl gospodar, ki se je ponesrečil na žagi. OI srede februarja do srede junija ni nihče umrl. — Poročenih je bilo lani 17 parov, en ženin je dosegel starost 78 let. — Prirastka je bilo 90, ne včevši onih, ki so zagledali beli dan v bolnišnici v Ljubljani.

Nesreča.

(Naklo)

Resnici na ljubo je treba na razne govorice in namigavanja, celo poročila po časopisih (»Ponedeljek« z dne 22. decembra) povedati, da smrtno ponesrečeni France Bajželj ni bil alkoholič, marveč nad vse skrben družinski oči in vzoren zakonski mož, ki mu je bila misel na družino prva in zadnja. Samo za družino je živel. Skrajno bridko je torej — že itak težko prizadeti družini — zavračati zla: še take in podobne očitke in sumničjenja, ki niso upravičena. Naj bodo te vralice pokojnikovi družini v majhno zadoščanje. Ze itak jim je življenje nad vse irpko, še z večjim strahom gledajo v bodočnost mahni otroci, rednika pa ni več Blaga srca, kakor ob smrti pokojnika, tako tudi v bodoče ne pozabije sirot!

Zahvala. Ob strašni nesreči, ki je zadela našo družino in ji ugrabila predobrega moža, skrbnega in ljubečega očeta, sina in svaka Franceja Bajželja, delavca v tovarni »Vulkan«, izrekam najvdušnejšo zahvalo vsem, ki ste nas v težkih dnevih na katerikoli način tolažili in nam dobrohotno pomagali. Vsakrnu bi se rada osebno zahvalila, pa vzemite za dobro tudi to skupno zahvalo. — Stotero Bog vsem poplačaj! — Ursula Bajželj, s 6 nepreskrbljenimi otroci.

Požar.

(Golobrd.)

V nedeljo 28. t. m. zvečer je nastal pri nas požar. Posestniku Martinu Bradešku, po domače Rečku, je zgorela vsa krma in žito, kipa ter gospodarska poslopja do tal ter vol in telica. Zgorelo mu je tudi gospodarsko orodje. Njegovemu očetu je pogorela le hiša ter vsa krma, drugo so veličnoma rešili. Dobro je bilo, da je po strehah, ki so vse s slamo krite, ležal sneg, ki je ogenj znatno omejeval, hudo pa to, da v vasi ni nobenega studenca in je za gašenje le malo zmanjkalo vode, da grešili, ki so prihiteli iz Preske, niso mogli pomagati. Potreben bi bil rezervar v vasi. Škoda je le deloma krita z zavarovalnico. Bila je nevarnost, da se požar razširi na vso vas.

Novice.

(Iz Kamnika.)

V Kamniku je v nedeljo dne 28. decembra 1930 umrla vzorna krščanska žena, vdova Katarina Rebs, ki je bila dolgo vrsto let vestna članica Marijine družbe in Trečega reda. — Ker ji je težko bolezen že pred leti pobrala obe hčerki in ji je umrl tudi mož, je zadnje čase bolj težko živela, a bila je vsekar vdana v božjo voljo! Naj počiva v miru!

Dijake je sklical preč. gosp. Oceppek Martin, lazarist iz Grobelj, predsednik prosvetnega okrožja Kamnik, v Kamniški dom v ponedeljek dne 29. decembra 1930 na prijateljski razgovor o smernicah našega dela. Bog daj obilo uspeha požrtvovalnemu trudu gosp. Ocepka in dijakov.

Rdeči križ.

(Vodice nad Ljubljano.)

Dne 28. decembra 1930 se je pri nas ustanovil krajevni odbor Rdečega križa. Zborovanje je otvoril organizator, šolski upravitelj g. Franc Ostanek. O Rdečem križu je predaval delegat ljubljanskega oblastnega odbora Rdečega križa g. Ivan Malnarik. Naša šolska mladina je še organizirana v Podmlad-

ku, zdaj bomo pa tudi odrasli pristopili k Rdečemu križu. Tudi pri nas se bodo vpeljala zdravstvena predavanja in samaritanski tečaji. Naš Rdeči križ bo z različnimi prireditvami zbiral fond, iz katerega se bo nudila prva pomoč v nesreči. Kdor ima dušo in srce za trpljenje svojega bližnjega, naj pristopi k Rdečemu križu. Soglasno je bil izvoljen za predsednika župan g. Ivan Gobanec, v odbor pa gg.: Arce Janez, Bohinc Mihael, Janc Peter, župnik, Jeras Vinko, Novak Janez, šolski upravitelj Ostanek Franc, Ziherl Franja, poštarica, Ziherl Franc; v nadzorstvo gg.: Hočevar Alojzij, Jenko Jože in Janec Kranjc. Zelimo najboljših uspehov!

Fantovski odesk

(Homec)

V decembru se je nanovo organiziral fantovski odesk prosvetnega društva. Za predsednika je bil iznova izvoljen Alojzij Peterlin. Sestanke ima odesk na 14 dni. V prosvetnem domu je poleg prosvetnega društva en razred osnovne šole, učiteljsko stanovanje in več sob danih v najem strankam. Velikoga pomena za stanovance v Domu je nova napeljava vodovoda, ki je bila letos dovršena. V župniji je bilo v l. 1930 rojenih 40, umrlo jih je le 10; najstarejša oseba med umrliimi je bila Marija Pogar, stara 82 let. Svetih obhajil je bilo v župniji lepo število 18.600. — Krasná župna cerkev M. B. na Homecu, ki se odlikuje tudi po lepem, mogočnem zvonenju (veliki zvon tehta 2742 kg), bo spomladi na zunaj popolnoma prenovljena. Orgle pa bodo dobile 55 novih piščalk, ki so že v delu, nov režo register, ki bo dal orglam poln, močan glas.

Imeli smo zdravo leto.

(Velesovo.)

Preteklo leto 1930 je bilo za našo faro dokaj zdravo leto. Umrlo jih je samo pet. Gotovo ni nikjer tako majhno število zabeleženo. Normalno umre vsak mesec eden. Napredek je pa večji: rojenih je bilo 26. — Prvi dan letošnjega leta sta pa kar dva šla v večnost. — Tožimo, kako je hudo na svetu, živimo pa le vsi radi.

Več previdnosti.

(Iz Saveč.)

Naš človek je v splošnem preveč lahkoveren. Pregovori in osepari ga lahko vsak, komur gladko

in prijetno žgoli govorica. Sam ne pomišlja ter ne preudari dosti o resničnosti besedi; bolj veruje drugim. Kam in komu pritisne svoj podpis, ne pomišlja; na reč ne polaga potrebne važnosti. To svojo neprevideznost pa bridko občazuje mnogo naših ljudi. Saj povzroči tolikim neprevidezno početje same skrbi ter jim globoko poseže v — žep. — Pred par dnevi sta se pripeljala k nekemu posestniku pri nas dva agenta ter mu rekla, da sta pripeljala naročeni posnemalnik. Mož jima je odgovoril, da mora biti gotovo pomota, kajti on ni naročil posnemalnika. Trenutno sta agenta cspunila ter izključevala pomoto. Končno sta pričela pregovarjati moža, naj kupi posnemalnik. Po encournem brezuspešnem vsiljevanju sta slednjič poprosila moža, naj jima samo dovoli, da postavita za 14 dni v vežo posnemalnik, to pa popolnoma brezobvezno samo na preizkušnjo. Mož je končno radi nadležnosti privolil v to. Agenti sta posnemalnik postavila v vežo, eden njiju pa je poprosil moža, naj podpiše neko neumljivo listino. Zagotavljal je, da je samo radi tega potreben podpis, da res hoče in dovoli brezobvezno vzeti za 14 dni posnemalnik v preizkušnjo. Mož je končno podpisal listino, kar je bilo usodno zanj. Takoj na to mu je agent rekel, da je sedaj posnemalnik njegov, ker je podpisal naročilni list. Prišlo je do prekananja, agenta sta se končno viedla na vozilo ter sta odbrnela v Ljubljano; mož pa je dobil v teku 14 dni račun za posnemalnik v iznosu Din 2000. Prevarani mož je odstopil zadevo odvetniku in tako se bo zadnje dejanje vršilo pred sodiščem. — Predstojeci slučaj kaže, kako zvitih načinov se poslužujejo nekateri agenti, da oplaščajo preproste ljudi. Vse tarjanje in solze potem ne pomagajo dosti: agent pokaže pred sodiščem podpisan naročilni list in ponavadi uspe nakaua. — Našim ljudem ne moremo nikdar zadcati zabičati: Ne podpišite ničesar, ako vam ni znana oseba, ki vas prosi za podpis. Ne podpišite tudi sosedu ničesar, če se ne zanesete popolnoma nanj. Skušanje nam žalibog potrjujejo, da se le malokomu danes more popolnoma zaupati.

Požar.

(Reteče.)

Dne 3. januarja ob 8 zjutraj je izbruhnil požar pri Kranjku v Gorenji vasi, last J. Ranta iz Reteče. V hiši sta stanovali Mina Martinjak in njena hči Angela, ki hodi v Kranj na delo. Kakor vsako ju-

tro, tako je tudi v soboto zjutraj šla ob pol 7 na vlak. Doma je ostala mati sama, ki pa je še ležala. Okrog 8 zašliši močno pokanje. Ker je žena slepa, si je mislila, da gre toča. Toda, ko pride ven, ji udari v nos močan smrad po dimu. Takoj je spoznala, da gori in da od vročine poka opeka na strehi. Začela je klicati na pomoč. Brž so prihleteli vaščani in začeli gasiti. Prišli sta na pomoč tudi ognjevarni društvi iz Godešiča in Sore. Pogorela je šupa in skedenj, pa tudi mnogo sena in otepov, nekaj drv in desk. Lastnik hiše trpi veliko škodo. Zavarovalnina je zelo nizka. Kako je ogenj nastal, še ni popolnoma jasno. Vendar se da sklepati, da ga je podtaknila zlobna roka. — V preteklem letu jih je umrlo 17, rojenih pa je bilo 29. V zakon je stopilo 9 parov. — Letošnji predpust se nam obeta precej porok. Bomo videli, če bo res. — Društvo pripravljá burko »Tetka na konju«.

Lepo je umrla.

(Podbrezje.)

Dne 23. t. m. je umrla v Podbrezjah, šivilja Marija Kozjek. Pokojna je bila članica M. družbe, najboljša cerkvena pevka in vnetá sploh za vse dobro. — Največje veselje ž je bilo prepevati v božjo čast. Ona ni pela le na zunaj z glasom, ampak vedno jo bilo pri pesmi tudi srce. Petje v cerkvi ji je bilo molitev. — Rajno smo videli tudi večkrat na odru, ko je sodelovala pri igráh Prosvetnega društva. Tudi tu ni le na zunaj predstavljala svoje vloge, ampak se je vsa živela v igro; zato je vedno tako lepo igrala. Veselje ji je vedno sijalo z obraza. Tj ni bilo veselje hrupnih veselí, ampak tiho veselje, katerega je polno srce, v katerem vlada ljubezen do Boga in do sočudi. — Mlada je bila, pa se ni bala smrti. V veri je našla svo tolažbo. — Pogreb je bil na sv. Stefanu. Spremili so jo cerkveni pevci, Mar. družba, Prosvetno društvo, Gasilno društvo in množica onih, s katerimi so je vezale vezi ljubezni. Gospod župnik se je v ganljivem govoru poslovil od nje, cerkveni pevci pa z lepimi pesmimi. Počivaj v miru!

Smrtna kosa.

(Breg pri Kranju.)

Dne 21. decembra je umrla g. Lucija Porenta, stara 70 let. Rajna je bila dobra krščanska žena ter skrbna mati svojim otrokom. Bila je tudi naročnica »Domoljuba«. Naj v miru počiva!

67

RAZNO

Tale bo pa precej res. »Dobri Bog je sklical zastopnike vseh narodov, da bi čul njihove želje. Nemci so zahtevali orožje, Angleži konje, mi Francozi ženske, Italijani godbo itd. Samo Slovani so stali v nekeht kotu in je preekali. »In vi, kaj želite?« jih vpraša dobri Bog. Načelnik slovanskega odposlanstva tedaj odgovori: »Čuj, Gospod, se te nismo zedinili.«

Rože za izvoz. Če si mnenja, da so cvetlice le za v gumbnico ali okras, se motiš. Gojenje rož ali cvetlic je važen del narodnega gospodarstva. Holandska je n. pr. lansko leto prodala za 71 milijonov mark tulipanih čebul. Sploh je cvetličarstvo na Holandskem tako razvito, da se dobršen del prebivalstva ob njem preživlja.

Dobro se je zmazal. Bogat veletovarnar je prišel na dobrodelen bazar. Z vidnim dopadanjem se je ustavljal pred nekimi šotorom, kjer je lepa gospodična Majda s svojo prijetno teto prodajala razne nepotrebne pred-

Hector Malot:

Brez doma.

Roman.

Roman. II. del.

I.

Naprej!

Naprej!

Ves svet mi je bil odprt: po mlči volji sem se lahko napolnil proti severu ali jugu, proti vzhodu ali zahodu.

Čeprav sem bil še otrok, sem vendar bil svoj gospodar.

Koliko je otrok, ki govorijo sami pri sebi: »Oh, ko bi mogel storiti, kar mi ugaja! Ko bi bil prost! Ko bi bil svoj gospodar!« in ki nestrpno pričakujejo oni presrečni dan, ko bodo dosegli to svobodo — da lahko delajo neumnosti.

Jaz sem pa mslil: »Oh, ko bi imel vsaj koga, ki bi mi svetoval in ki bi me vodil!«

Med onimi otroci in med menoj je bila razlika — strašna razlika!

Kadar Ti otroci počenjaajo neumnosti, imajo za seboj nekoga, ki jih vodi, kadar padejo in ki jih dvigne, če obleže. Jaz pa nisem imel nikogar: če sem padel, sem padel do dna in odtod sem se moral dvigniti sam, če nisem bil zlomljen.

In že sem imel toliko izkušnje, da sem razumel, kako lahko se zlomim — in priznavam, da sem se bal tega.

Vkljub svoji mladosti sem izkusil že dovolj ne-

sreče, da sem bil bolj previden in razumen nego so po navadi otroci v mojih letih. A to prednost sem bil drago plačal.

Predno sem se odpravil na pot, ki se je pred mano odpirala, sem hotel obiskati še njega, ki mi je bil v teh zadnjih letih pravi oče; če me že teta Katarina ni vzela s seboj z otroci, da se od njega poslovim, sem vendar lahko šel sam, da, moral sem celo k njemu po slovo.

Čeprav nisem bil še nikdar v ječi za dolgovc, sem vendar v zadnjem času toliko o njej slišal, da jo gotovo najdem.

Na tem svetu so žalostne stvari, ki vzbujajo v človeku otožne misli. Grše in žalostnejše pa ne poznam nego so vrata ječe: tam človeka bolj zamrazi nego pred odprtím grobom. Mrtvi pod svojim nagrobnikom kamnom ne čutijo več, a jetniki so živi pokopani.

Predno sem vstopil v ječo Clichy, sem se za trenutek ustavił kot v strahu, da me tam obdrže, in da se ta vrata, ta strašna vrata, ne bodo več odprla, ko se enkrat zapro za menoj.

Mislil sem si, da je težko priti iz ječe ven, a da je težko priti tudi notri, tega do sedaj še nisem vedel. Na svoji koži sem to občutil.

Ko se na noben način nisem dal odbiti in odpoditi, so me končno vendar pripustili k onemu, ki sem ga prišel obiskati.

Peljali so me v govorilnico, kjer ni bilo ne mrež ne ograj, kakor sem jaz to mislil, in kmalu je prišel tudi oče, ki tudi ni bil vkljenjen v verige. Rekel mi je:

»Pričakoval sem Te, mali moj Remi in okregal sem Katarino, zakaj Te ni pripeljala z otroci.«

Že od jutra sem bil žalosten in potrč, a ta beseda me je zopet dvignila.

»Gospa Katarina me ni hotela vzeti seboj.«

Novice. (Moravče.)

Presto, mokrotno vreme imamo. Vse ceste in pota so razmočena, opelka, da ne moremo nikamor. Zato se tem rajz oklepamo gorke poti in prebiramo časopise. Seveda ponekod so tudi še tako moderni, da jih nočejo imeti; preveč stička ubogih parr, a ne vedo, da s tem tpeje še večjo škodo, ker zaostajajo v napredku. — Grod vreme prinese bolezen. To se je zgodilo tudi pri nas. Kar tri možakarje smo zagrebli v božičnih praznikih. Prvi je bil Mohorjev ata iz Krasce, mirna, blaga duša. Kdo ni poznal »Štebavac iz Štebalije? Kdor je šel mimo njegovega doma, se je moral pri njem ustavititi. Preje ga ni pustil naprej, dokler mu ni postregel. Bil pa je tudi izvrsten gospodar, zlasti je gojil sadjarstvo. Vneto se je udeležoval v javnem življenju, bil je mnogo let občinski odbornik občine Drljevo in od prvoga početka odbornik Kmetijske zadruge v Moravčah. Naj oba počivata v miru! — Prosavetno društvo je na Silvestrov in novega leta popoldne vprizorilo epveoigro »Darinkat«. Prav lepo so nam jo podali, tudi udeležba je bila znatna. Upamo in pričakujemo, da nas bodo še katerikrat s podobnimi razveselili in naše ljudstvo tako dvigali v izobrazbi. — Zadnje predavanje v domu dne 21. decembra je bilo prav temeljito in zanimivo podano. Le škoda, da je bilo premalo mož in žena. Drugičkrat mora biti dvorana polna. Vsi za napredek izobrazbo vneti, zganite se!

Beickranjski kotiček.

Smrt keši. Nenadno je smrt pobrala dne 28. decembra Marjeto Slamec iz Slamec vasi pri Melliki. Bila je nad vse skrbna gospodinja in vzorna mati in je zato tem bolj občuten udarec, ki je zadet to družino, v kateri je z njeno smrtjo nastala tako občutna vrzel. Kako splošno priljubljena je bila pokojna, so pričale dolge vrste prijateljev in znancev, ki so se prišli poslovljati od nje od blizu in daleč.

Pa še enega je pobrala smrt: Cepjakovega Martina, po zapiskih Martina Kraševca iz Božičkovega znanega bajlesa, ki je marsikaterega človeka spravil v smeh s svojimi izmišljenimi doživljaji. Mnoge njegove dogodivščine so postale že narodno blago, tako da se bo njegove spomin še dolgo obrnil v narodu. Vredne bi bile te njegove »storije« od jaz-

becov, kako jih je lovil in kako težki so bili, od zagrebškega zvonjenja, od velikega štefanskoga zvona in »lurnac in njegovih doživljajev v Zagrebu, kako je z vlakom vozil mlrko in obiral češnje, od Kamanjske Matere božje, od jabolk, ki jih je prodal na živo vago, itd., vredne bi bile vse te izborno izmišljene dogodbe, da se zapisejo. Ob njegovem grobu se pa ni potočila nobena solza, zakaj nikogar ni imel osamel mož na svetu, kot svojo bujno domišljijo, verne poslušalce svojih zgodb in dobre ljudi, ki so mu radi pomagali. Star je bil 69 let.

Pri pregledovanju mlrških knjig pred približno sto leti smo ugotovili, da je takrat tudi naše Podzemelje moralo moriti nekaj »strupenega«. Naj navedemo število mlršev nekaj let pred kritičnim letom 1831 in nekaj let za tem. Leto 1829 izkazuje malo mlršev, samo 48; leto 1830 nekaj več: 62, kar je približno normalno za našo župnijo. Leto 1831 kaže nenavadno visoko število: 140; v letu 1832 pade število mlršev na 113, kar je še vedno voliko; leta 1833 je bilo število smrti normalno: 70. Najbolj zanimivo je leto 1831. Do vključno julija je število smrti normalno: mesečno 3 do 8 slučajev; avgusta se nenkrat dvigne na 22, septembra na 17, oktobra na 21, novembra celo na 26, decembra na 20. Januar 1832 kaže že bolj navadno število: 11; v drugih mesecih števila še bolj pade, naraste pa nekoliko proti koncu leta; najvišje stoji november (16 slučajev), ne doseže pa prejšnjega leta. Kot vzrok smrti se v kritičnih mesecih največkrat navajajo razne vrste mrzlice, vnetje pljuč in vrtu. Med mlrši je veliko število otrok: kar deset in več po vrsti. Zanimivo je, da ščeemo leta 1918, ko je razsajala španka in je bilo samo en dan kar 9 mlršev, samo 108 smrtne služaje. — Iz statistike za letošnje leto posemamo sledeče (številk v oklepajih so od lanskega leta): rojstev 95 (79), smrti 36 (37), oklicanih je bilo 22 parov (14), tu poročenih 14 (15). Najstarejši par je imel skupa 60 let, najmlajši 40. Nezakonski otrok je bilo 6, od teh 2 ciganska (lani istotako). Število rojstev preseglo število smrti letos za 59, lani za 52, kar je vsekakor znamenje zdravega krščanskega življenja. — Naša deklška Marijina družba je priredila na Štefanovo in naslednjo nedeljo igro »Roka božjac, ki je izpadla v splošno zadovoljstvo številnih udeležencev. G. šolskemu upravitelju Ljubliu se Marijina družba za blagohotno naklonjenost in pomoč toplo zahvaljuje.

Radio.

Vsak delavnik: 12.15 Plošče 12.45 Dnevne vesti 13.00 Čas, plošče, borza 17.30 Popoldanski koncert 22.00 Poročila in časovna napoved

Cetrtek, 8. januarja: 17.30 Otroška ura 18.00 Plošče 18.30 Gimnastične vaje 19.00 Sebrhrvaščina 19.30 O poklicni posvetovalnici 20.00 Duševna vzgoja otroka 20.30 Prenc iz Hamburga: Simfonični koncert — Petek, 9. januarja: 18.30 Vremenslovlje 19.00 Francoščina 19.30 Gospodinja ura 20.00 Prenos iz Belgrada — Sobota, 10. januarja: 17.30 Plošče 18.00 Iz doline gradov 18.30 Popoldanski koncert 19.30 Angleščina 20.00 Filmska kultura 20.30 Valčkova ura 2.30 Mirko Jelačin poje operetne arije in slagerje s spremljevanjem Hawaii-jazza — Nedelja, 11. januarja: 8.00 Kmetijska ura 9.30 Prenos cerkvene glasbe 10.00 Versko predavanje 11.00 Pregled evropskega gospodarskega trga 11.00 Radiorkester 15.00 Faustovo pogubljenje, koncert pevskega zbora Glasbene Matice (prenos) 20.00 Jugoslovska glasba, izvaja Radio-orkester 22.15 Hawaii-jazz — Ponedeljek, 12. januarja: 18.30 Halljansina 19.00 Poljščina 19.30 Zdravstvena ura 20.00 Prenc iz Filharmonije (zagrebški kvartet) — Torek, 13. januarja: 18.30 Solnce v luči znanosti 19.00 Mladinska ura 19.30 Nemščina 20.00 Prenos iz Zagreba: Cerkevna glasba — Sreda, 14. januarja: Opoldanski program odpade 18.30 Razvoj železobetonskih zgradb od Moniera do danes 19.00 Ruščina 19.30 Literarna ura 20.00 I. Beethovenov večer: Uvodno besedo govori dr. Mantuan; Ob 160letnici rojstva Beethowna. Klavirske točke izvaja Marjan Lipovšek.

NAZVANILA.

»Kat. izobraževalno društvo Dol pri Ljubljani naznanja, da vprizori v nedeljo, dne 11. januarja, zanimivo zgodovinsko 5 dejansko dramo »Za pravdo in srce«. Pričetek točno ob pol 4 popoldne. K obilni udeležbi vljudno vabimo.

Poravnajte naročnino!

»Uhogi dečko, to ni bilo mogoče. Na tem svetu človek ne stori to; kar bi rad. Vem, da bi bil pridno delal, da zaslužiš svoj kruh, a moj svak Surriot Te ne bi mogel zaposliti. Čuvaj je pri zatvornici niverneškega kanala, in saj veš, da čuvaji pri zatvornicah ne najemoj vrtnarskih pomočnikov. Otroci so mi pravili, da se boš iznova posvetil poklicu potujočega pevca. Mar si pozabil, da si skoro umrl od gladu in mrava pred našimi vrati?«

»Ne, nisem še pozabil.«

»In tedaj nisi bil čisto sam! Imel si gospodarja, ki Te je vodil. Prav nevarno je, dečko moj, kar hošes napraviti, in še v Tvoji starosti, in sam, in po tako daljnih potih!«

»Saj imam Capija!«

Kot vedno, kadar je slišal izgovoriti svoje ime, je Capi v odgovor zalajal, kar naj bi pomenilo: »Na ušlugo! Ako me rabite, tukaj sem!«

»Da, Capi je dober pes, a vendar je le pes. S čim pa boš zaslužil kruh?«

»S petjem in s Capijevimi nastopi.«

»Capi ne more nastopiti čisto sam.«

»Naučil ga bom raznih spretnosti. Kaj ne Capi, da se boš naučil vse, kar bom hotel?«

Capi je položil roko na svoja prsa.

»Vendar, dečko moj, če si pameten, se udinjaj! Že si dober delavec in bolje bo tako; nego da se potikaš po cestah, kar je poklic lenuhov.«

»Dobro veste, da nisem len. In menda me nikdar niste slišali tožiti, da imam preveč dela. Tudi bi bil pri Vas delal, kolikor bi mogel in vedno bi ostal pri Vas. A pri drugih nočem služiti.«

Zadnje besede sem že moral izreči na poseben način, ker me je oče gledal, ne da bi mi odgovoril. Končno pa je rekel:

»Pravil si nam, da si se, predno si vedel, kdo je bil, dostikrat čutil Vitalim, načinu, kako je gledal ljudi in njegovemu gosposkemu nastopu, ki je izdajal da je res gospod. Znaj, tudi Ti imaš tak nastop in take kretnje, ki kažejo, da nisi revež. Nočeš služiti pri tujih ljudeh? Morda imaš, prav dečko moj. In kar sem Ti govoril o tem, je bilo le rečeno v skrbi za Te, verjem, da ne iz drugega vzroka. Menil sem, da moram tako govoriti, kakor sem storil. A svoj gospodar si, ker nimaš staršev in ker Ti vnaprej tudi jaz ne morem biti oče. Ubogi revež kot sem jaz, nima več besede.«

Vse, kar mi je oče ravno kar rekel, me je strašno zmedlo; tembolj še zato ker sem si to že sam rekel, vsaj približno, če že ne s istimi besedami.

Da, nevarno je bilo, da grem tako sam po daljnih potih; čutil sem to, videl sem in vedel, kakšne nevarnosti in kakšno bedo vsebuje to potepuško življenje, kjer ne le, da ne veš, od česa boš živel jutri, tudi danes nisi preskrbljen in varen; vedel sem vse to, saj sem že prej živel to cigansko življenje, ko smo preživeli noči, kot je bila ona, v kateri so nam volkovi raztrgali pse, ali celo ona v gentillyških kamnolomih; ko smo trpeli toliko mrava in lakote; ko so nas podili iz vasi v vas, ne da bi mogli zaslužiti en sam sold, kot naprimer takrat, ko je bil Vitalis zaprt.

A že sem se odpovaldal temu potujočemu življenju, mi ni preostajalo drugega, kar mi je ravno predlagal oče — namreč služba. A služiti nisem hotel. V mojem položaju ta ponos gotovo ni bil na mestu. Toda imel sem že enega gospodarja, kateremu so me prodali, in čeravno je bil dober z menoj, si vendar nisem želel več drugega. Tako sem si vtepel v glavo.

Kar pa je ravno tako odločilno uplivalo na moj sklep, da se ne odpovem svobodnemu potovanju, je

mele za grešno drag denar. Seveda sta dami bogatega obiskovalca, ki je za njim služja nosil nakučljene stvari, takoj obšli s prijaznimi vabili, naj tudi pri njima kaj kuni. »Ali prodajate tudi poliube?« je vprašal smej se. »I, seveda.« je odvrnila Majdka, »po petsto dinarjev komad.« »Dajte mi torej dva komada.« Gospodična Maida se je obrnila k svoji teti: »Tetka, prosim dva poliube za gospoda Prežernala. Tovarnar je narej obstal kakor bi ga bila prizadelo, potem pa se je znel. Namignil je svojemu slugi in mu velel: »Janez, vzemi, kar sem kupil!«

Posebna kazen v srednjem veku je bila določena za javne prelestnike. Pri cerkvenih vratih so bili pritrjeni v podobne ali na steno železni obroči, v katere so uklepali za vrat obsolence ob času, ko so hodili ljudje v cerkev in so lahko zasramovali javne nedolstnike. Ta način kaznovanja je prenehal mnogo prej nego pranger in vislice.

Za in proti popru je dosti kuharjev in zdravnikov. Eni trde, da brez njega ni jed prav začinjena, drugi naštevajo vse mogoče ledvične bolezni, ki jih poper povzroča. Po-

Zivljenje za življenje.

(Roman.)

(Nadaljevanje.)

Sproti je kodrala moje lase in v njenih besedah, v njegovem naglasu, v njenim pogledu v njenem napol smehlu sem videl neko posebno bojazn, skoraj ponižno vdano t, ki jo je izraževala temu človeku, ki je mislil črvi in z nemirnimi prsti vlekel brke, kakor da ga moja navzočnost razburja.

S kako pravico me je nagovoril kot gospodar in to pri nas doma, on, tujec? Zakaj je pobil svoje roke name, čeprav samo nalahno? Da, s kako pravico? Ali sem bil jaz merda njegov sin ali njegov učenec? Zakaj me ni mati branila pred njim? Če sem ravnal napazno, sem to storil samo proti njej. Jeza je ustajala v meni in mi vzbujala strašno željo, da bi skočil na gospoda Termonda, kakor na zver, da bi praskal in gizel v obraz. Dvignem se ga pogledal in mater tudi in odšel iz sobe brez vsakega odgovora. Rad sem se kupal; to je bila najkvalitetnejša naprava na moji Vrtačo siver sem prebival in sem se ozil za nič. Da bi se bil vrnil v salon, bi se mi zdelo poniževalno. Trudil sem se, da bi počutil sam.

Vštrk ponosja se mi je pa zdela, ko je gospod Termond pri mojem odhodu iz sobe dejal mater:

»Zdaj se bo pa oren dni kupal. Ta otrok ima v resnici neznan značaj.«

Te zgodnje besede so imele ta uspeh, da se mi je zdelo kot častna delnost in nalga, da se ne bom kupal. A ta presrečni prizor me je bil preveč globoko ranil, da bi ga pozabil in zdaj, ko sem pripovedoval ta dogodek teli, so se v meni pravilno vzbudila vsa čustva kot kakrat, ko sem ga doživljal. Često je bilo le v tem, da se moj otroški pogled, čeprav je bil skoraj nerazviden, vendar ni motil in v tem dogodeku je nazaj ena vsa zgodovina mojih otroških let: človek, ki je zavzel v materinem srcu očetovo mesto, mi je bil nepremisljivo odvrten, mati pa ga je na bilo žalost čepo ljubila in se zavzemala zanj, namesto da bi mene branila in varovala pred njim...

»Zaničje me,« sem dejal v solzah teli Luizi, »ampak le kaj sem mu storil?«

»Pomiri se!« je odgovarjala ta zlata duša, »ti si tak kot tvoj ubogi oče, da vedno prebivaš ta mala razburčenja in žalosti, in prizadevaj si z radi matere, da boš ušel od nje, da se ne boš spozabljal s tako davno, ki me boli... Nikar si ne delaj sovražnika iz tega možne je pristavi.«

Tako spraznilo mi je povzročila in vendar se mi je nje prizadevanje v tem hipu zdelo nikom tuje. Ne vem, zakaj se mi je zdelo, da je tudi ona presrečna nad odgovorom na njeno vprašanje: »Kaj veš o njem...?« Hotela me je pomiliti, a je še pomnožila in povečala vznemirjenje, ki se me je vedno pošlašalo.

Ko je govorila, se ji je las nalahno tresel in dejala je:

»Tvoja je, da črna nočjo piše.«

»Da bi jama pisal? Ta beseda me je udarila. Torej sta bila združena, nikdar ne bom več mogel misliti na enega, da ne bi moral hkrati tudi na drugega.«

»In vi?« sem vprašal telo.

»Jaz sem že pisala.« je odgovorila.

»In kdaj bo poročila?«

»Je že bila, včeraj, je začela s tako tihim glasom, da sem jo komaj slišal.«

»In kje?« sem po pomolku ponovno vprašal.

Na dečici, pri nekaj prijateljih, je rekla in pristavila: »Zdelo se jma je bolje, da tebe ni zaveca, da ne bi to motilo in prekinilo tvojih počinov. Odsla sta za tri tedne, potem se vrneta v Pariz, da te vidita, preden odideš v Italijo. Zame pa tako veš, kako malo sem pripravna za poročanje. Zato bom rajši tebe tu varovala. Prišel boš in pidi pisati.«

Imel sem še dočeti vprašanj in še mnogo soize, da bi jih rešil pred njo, a sem se za zdaj vzdal in četiri ure pozneje sem sedel v tetinem salonu pri pisalu.

Na to sobo me veže toliko spominov. A najdražji in najbolj neizbrisliiv je leta s svojim otarvom, ki nisem v njem nikdar bral drugega kot neumnost, nečestno neumnost do mene, z ozirom, katerih pogled je tako dobro del moji duši. Zdelo se mi je tako blizu, tako luba samo zato, ker je bila podobna očetu in tisti čan se posebno, da sem tiskal ali štrikrat vstal in jo obel, medtem ko sem pisal voščilo in čestitke človeku, ki je bil moj najhujši sovražnik, ki sem ga poznal na svetu.

In to je bil drugi neizbrisen dan v mojem življenju.

V.

Neizbrisen? Ja, ta dva dneva sta mi ostala v spominu in samo ta dva. Kadar mislim na svojo preteklost, se vedno zadavam ob nju. Moj oče je ubil, moja mati vnovič poročena — te dve in sli sta tako dolgo težila moje srce. Drugi otroci imajo neraznovitnega mekheja srca, uda'jo se vsem trenutnim iznemenjem. Vsak hip jih vzame vse, da ne mislijo na ničesar, kot samo na tisto, kar se v tisti minuti dogaja. Od veselja prebavijo v žalost, vsak večer pozabljajo to, kar je bilo zjutraj in vedno čisto nanovo občirivajo vse slike, ki jim jih kaže zavista sveta življenja.

Jaz pa nisem bil tak.

Miti spomini so se neprenehoma vračali v spomin. Neprestno stah mi je vedno kazal obličje mrtvega očeta na blazini, ob vznočju postelje pa klečečo mater, ki joče — ali pa sem si čel glas svoje tete, ki mi je naznanjal drugo strašno vest.

Videl sem njen žalostni obraz, črne oči, črne robove njenega pokrivala, ki trepetajo v popoldanskem vetru. Potem sem čutil, kakor zdaj,

Mnogi ljudje kašljajo

in trpe na pljučnem kataru in težkem prehlajenju. Varujte se pravočasno in rabite

Sulfolan

Takoj v začetku uporabe se kašelj zmanjšuje, boli v bronhijah in pljučih pa pojenjujejo.

Dobiva se v vseh lekarnah in pri edinem proizvajalcu

Apot. ARKO Zagreb

68

ner ima prav slavno zgodovino. Prvi ga je spoznal izmed Evropecev Aleksander Veliki, ko je z armadami predril do Inda. Tedaj je bil poper tako dragocen kot zlato. Tudi odkupnine so plačevati v popru mesto v zlatu. Ko je gotski kralj Alarih leta 408. zasedel Rim, je mestu natožil 3000 liber popra vojnega davka. Zgodovina nam sporoča še več takih zgledov. Pa ne le za dragocenega, tudi kot zdravilno sredstvo so poper zelo cenili. Vse nahode in prehlade so zdravili z njim. Danes je prišel poper ob prejšnjo veljavo, ker so ga začeli preveč zavijavati. Toda tudi tu velja: »Mera in vraga v nebesa pomagata!« Če ga jemlješ, škodi, v majhnih množinah in zdravemu človeku pri zelenjavi in masloli pa gotovo ne.

Mube se v enem samem letu tako namnože, da ima ena družina dvanajst redov. Po eni semici pride lahko letno 100 do 200 milijonov novih muh.

4000 evrov obide dnevno ena čebela.

V vsako hišo Domoljuba!

bi'la moja obljava, katero sem bil dal Štefaniji, Alekseju, Benjaminu in Lizi, da jih nočem zapustiti. Sicer bi me oni lahko pogrješali, ker so si mogli dopisovati, a Liza! Liza ni zna'la pisati in teta Katarina tudi ne. Liza bi ostala izgubljena, če jo zapustim. Kaj bi morala misliti o meni? Le eno: da je več ne imam, nje, ki mi je izkazala tolikšno prijateljstvo in ki me je storila tako srečnega. Kaj takega je bilo nemogoče!

»Kaj ne želite, da Vam prinesem pozdrave od Vaših otrok?« sem ga vprašal.

»Pravili so mi o tem, a saj ne mislim na nas, ako Te prosim, da se odpoveš življenju potujočega pevca. Človek ne sme misliti naprej nase, temveč na druge.«

»Ravno zato, oče! Vi sami me učite, kaj moram storiti. Če se odpovem obljudi, ki sem jo storil, zaradi nevarnosti, ki jih omenjate, bi mislil nase, ne pa na Vas in na Lizo.«

Dolgo me je gledal. Kar nenadoma me je prijel za obe roki:

»Glej, dečko! Za to besedo Te moram poljubiti. Srce imaš na pravem mestu in resnično srčna dobrota ni odvisna od starosti.«

Le še besedo rečem. Bog Te obvaruj, dobri moj mali!

Tiho sva sedela nekaj trenutkov drug poleg drugega. A čas je mineval in bližal se je trenutek ločitve.

Naenkrat je oče posegel v žep svojega te'ovnika in je potegnil ven veliko srebrno uro, ki je bila privezana v gumbnico z malo usnjeno vrvico.

»Ne bodo mogli reči, da sva se ločila, ne da dobiš majhen spomin od mene. Glej, dam Ti svojo uro. Ni Bog ve kaj vredna, saj veš, drugače bi jo bil prodal. Tudi ne gre posebno dobro, od časa do časa jo je

treba potresti. Ampak ker je sedaj vse moje imetje, Ti jo dam.«

S temi besedami mi je je potisnil v roke. Ko sem se potem branil prejeti tako lepo darilo, je žalostno pristavil:

»Saj razumeš, da mi tukaj ni treba gledati na uro. Čas mi je itak že predolg. Umrl bi, če bi štel ure.« Z Bogom, mali moj Remi! Še enkrat me objemi, priden dečko si! Ostani vedno tak!

Mislil, da me je potem prijel za roko in me peljal proti izhodu, kaj pa se je zgodilo potem in kaj sva še govorila, si nisem zapomnil, preveč sem bil zmeden in ginjen.

Kadar mislim na to ločitev, se ne spomnim drugega, nego da sem se znašel na cesti ves uničen in pobit.

Mislil, da sem ostal pred vrati ječe dolgo, zelo dolgo časa, ne da bi se odločil, da grem na desno ali levo, in najbrže bi bil ostal tam do noči, če ne bi slučajno moja roka otipala v žepu okroglo, trdo stvar.

Ne da bi prav vedel, kaj delam, sem jo otipal: bila je moja ura.

Tako me je prevzelo veselje, da nisem opazil, da je Capi skoro tako vesel kot jaz. Čukal me je za hlačnico ter me je h'apal od časa do časa. Končno me je njegovo glasno bevskanje iztrgalo iz mojih sanj.

»Kaj bi rad, Capi?«

Gledal me je, a ker sem bil preveč zmešan, da bi ga razumel, se je čez nekaj trenutkov postavil pokonec in je potipal žep, v katerem je bila ura.

Hotel je pogledati na uro, da pove »slavnemu občinstvu« koliko da kaže, ravnotako kot je storil v času, ko je še delal pri Vitalisu.

Naročajte „Domoljuba“!

dor v sebi, kakor sem ga v resnici izkusil dvakrat, prav tako hud, prav tako neozdravljiv.

Danes, ko skušam pregledati zgodovino svojega srca, ne najdem nobenega spomina, ki ne bi izginil pred tema dvema dogodkoma, nobenega kosa moje mladosti, kot dveh prvih dejstev. In vse drugo je obseženo v njih, kakor je v oblaku obsežna ž estrela in požar in razvalina, ki jih strela povzroči.

Pet tednov potem, ko mi je teta naznanila materino poroko, se je moje življenje čisto izpremenilo. Ko sem se vrnil s počitnic, so sklenili, da naj vstopim v zavod kot notranji gojenec. Mati in oče sta se pripravljala na potovanje v Italijo, ki bi imelo trajati do poletja. Kaj naj napravita z menoj? Ali naj me vzameta s seboj? To vprašanje ju niti sekundo ni motilo. Ali naj me pustita kot zunanega dijaka na zavodu pod nadzorstvom tete, ki je prišla stanovat v Pariz? Mati je bila za ta način, očim pa ga je takoj zavrnil s pametnimi razlogi. Zakaj bi stari ženi nalagali tako breme? Zakaj bi se bali trdega življenja v zavodu, ki vzgaja značaje.

»In take šole mu je potreba,« je dejal ter me pogledal s svojimi mrzlimi očmi tako, kot me je v listem hipu, ko mi je tako trdo stisnil roko.

Kratko — sklenili, da bom postal zavodnar, gojenec, a ne v kakem pariškem zavodu.

»Tu je preslab zrak...« je dejal očim.

Ne vem, zakaj je tako skrbel za moje zdravje, oziroma se je delal, da skrbi. Takrat nisem ničesar videl, kar je videl on naprej. Hotel me je za vedno odstraniti od matere, da bi bil lahko bolj vesel in bolj varen, ko se vrnela in bom jaz v kakem zavodu izven mesta.

Cemu je treba takih uredb in varnostnih ukrepov? Ali ni dovolj, da samo izrazi svoje voljo in mati se mu bo pokorila. Kako trpim, ko čujem njegov glas, ki ti pravi »ti« kot je to dejal oče. Ko sem se vrnil domov, mi je ubogi oče pomagal napisati naloge. Ta očim pa me je večeraj popoldne zavlekel v zavod. On me je predstavil oskrbniku, suhi in dolgi dobričini s plešo na glavi, ki me je pobožal po licu in nekaj dejal.

Zdaj sem tu, na velikem dvorišču, ki je obraslo s starimi drevesi. Jesenski dan je. Nekateri otrozi se igrajo, drugi se ne igrajo, samo gledajo, se naslanjajo na debela orumenelih dreves ali pa se sprehajajo z obrazom malih zapuščenih bilij.

To je dvorišče zavoda v Versaju. Učenci, ki se igrajo, so starejši, drugi, boječji izgnanci, so pa novinci, in jaz sem eden od njih.

Srečno in veselo novo leto

želi vsem svojim cenj. odjemalcem ter se ob tej priliki vsem prav toplo priporoča zagotavljaloc tudi o bodoče usacega postrežic z dobrim blagom in nizkimi cenami

F. I. Goričar pri „Ivanki“
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 29.

Trgovina A. Radanovič

Cerklje pri Kranju

želi vsem cenj. odjemalcem
srečno in veselo novo leto
ter se priporoča za obilen
obisk v svoji novi trgovini

Veselo in srečno novo leto

želi in se priporoča za nadaljnjo naklonjenost kamnoseško in kiparsko podjetje

Franjo Kunovar

pokopališče
Sv. Križ
Ljubljana

Terezija Neumann

(Nadaljevanje.)

V začetku novembra je zbolela Terezija na vnetju slepiča. Stanje se je rapidly slabsalo in dne 13. istega meseca doseglo višek. Poslali so po dr. Seidla, ki je pri pregledu ugotovil, da se nahaja bolezen v najvišjem štadiju in zahteval, naj se Terezija takoj prepelje v bolnišnico. Naročil je naj vse pripravijo za prevoz. Med tem je odšel še k nekemu drugemu pacientu. Terezija je ndavno bila prejela od karmeličana Serafina relikvijo sv. Terezije od Deteta Jezusa. Relikvija je bila vložena v majhnem etuiju v vrečici. To svetinjo je stalno nosila okoli vratu. Ta dan jo je oskrbnica župnišča položila to svetinjo na bolno mesto. Prisotni so molili k sv. Tereziji, naj bi izprosila, ozdravljenje. Radi bolečin Terezija ni mogla moliti, ter je venomer ponavljala: »Veš, mala Terezija, Ti me moreš ozdravit! Ti si mi že večkrat pomagala. Vendar meni je vseeno! Saj slišiš mojo mater, kaj dela.« Terezijina mater je bila vsa obupana radi zdravnikove odredbe. — — Hipoma odpre oči, nekajkrat izpregovori pol slišno »da«, stega roke proti nečem in se končno vsede na posteljo. Z roko se dotakne bolnega mesta in začudeno vprašuje: »Ali je mogoče?« Pozneje je na vprašanje g. župnika Naberja, kaj je neki vije prikazala. Rekla mi je, naj se grem zahvalit Gospodu.« V začudenje vseh, je brez tuje pomoči vstala, se oblekla ter v spremstvu radostnih in začudenih odšla v cerkev, kjer je pokleknila dvakrat do tal, česar prej ni mogla. Naslednji dan sta se odpeljala g. župnik in Terezija s poštanim avtomobilom v Waldsassen k dr. Seidlu. Le-ta se je silno začudil nenadni ozdravitvi in dejal, da sličnega slučaja še ni doživel odkar je v praksi.

Odsedaj se niso več pojavljale bolečine v slepiču.

S te mse končuje v Terezijinem življenju doba, ki je le nekaka priprava za bodočo, ki je za njeno življenje veliko pomembnejša kot prva. Ravno v tej dobi nastopajo izredno pogosto dogodki, ki se z zdravniškega stališča absolutno ne dajo razložiti.

Druga doba se začenja z Veliko nočjo 1926. Terezija ni dobila rane, kot trpeči Kristus. Prva stigma je nastopila v noči 4. marca 1926. O tem dogodku piše dr. Gerilch naslednje: Radi vednega trpljenja je bila T. silno oslabela. Ko je tako ležala — bilo je v noči od četrtega na petek — se je nenadoma zamaknila. Gledala je Kristusa v vrtu na Oljski gori. — Videla je troje apostolov. V trenutku, ko je zagledala Kristusa, je začutila pekočo rano na srčni strani. Rana jo je začela tako skelati, da se ji je zdelo, da bo umrla. Pričela ji je krvaveti. Krvavenje je trajalo do petkovega popoldneva. 26. marca je v zamaknjenju gledala Gospoda, ko je nesel križ in ko je padel po težu križa. Pri tej priliki se ji je odprla na zgornji strani leve roke rana, ki je precej močno krvavela. Prav slučajno je to rano opazila mati. Vprašala je Terezijo, kaj si je naredila, nakar je ta odgovorila: »Se je čisto samo napravilo.« O svojih zamaknjenjih ni nikomur

ničesar pravila. Niti domači niso veliko vedeli. Ker se je bala, da bi opazili njeno srčno stigmo, je polagala nanjo črno ovojko. Nekoč jo je našel oče v postelji in jo izročil materi. S te mje bila skrivnost odkrita.

(Dalje.)

Ženini in neveste: Pozor!

Vsakovrstno pohištvo na obroke Vam nudi najceneje IVAN ZGONC, trg. in mizar v Cerknici št. 62.

Zahvala.

Najtoplejša hvala za Vaš »Radio Balzame« s katerim sem odstranila zastarano kurja očesa v treh dneh. Z odličnim spoštovanjem: Terezija Kočevar, Viševce 14, p. Stari trg pri Rakeku. Rešite se tudi Vi: kurjih oces, bradavic, trde kože, bul i. t. d. Ne režite. Mnogi so to plačali z življenjem Lonček 10 Din, (predplačilo) ali povzetje 18 Din. Dva 28. Tri 36 Din pošlje: R. Cotič, Ljubljana VII., Kamniška ulica 10a.

Mali oglasnik

Vaša drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske po treščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

20.000 kg dobre mrve

po Din 0.75 za kg proda
Dolinar Jože, Ločnica
št. 5, Medvode.

Dosmrtno sprejmeva
starejšo
osebo. Naslove poslati
pod »Bizuz cerkve v
Ljubljani« na upravo.

Vajenca poštenih kr-
ščanskih star-
šev sprejemem pod
ugodnimi pogoji. —
Alojz Drobeč, ževijar-
ski mojster. Trbovlje
II., št. 91.

Platno tkem, lepo, po-
ceni in pošteno
po naročilu in pošiljati
klobčičev. — Jože Pre-
vodnik, Podpurfelca 21,
p. Skofja Loka.

Vajenec iz poštene
rodbine se
sprejme. Hrana in sta-
novanje v hiši, drugo
po dogovoru. — Janko
Rogelj, splošno kroja-
štvo, Loka pri Ziljanem
mostu.

Kovaško delavnico
ob deželni cesti oddam
v najem z orodjem. —
Franc Drobnik, Spod.
Slivnica, p. Grosuplje.

Mizarskega vajenca
išče Anton Zakrajšek,
mizarski mojster, Sro-
botnik 9, p. Vel. Lašče.

Mesarskega vajenca
sprejemem takoj. Karol
Černe, mesar, Poljanski
nasip 34, Ljubljana.

Iščem službinjo

za vsa kmečka dela. —
Vprašati Vič 55.

Pastirja 14 do 16 let,
sposobnega
za lažja kmečka dela,
iščem. Plača po dogo-
voru. — Ponudbe na
upravo »Slovenca« pod
št. 14.724.

Bencin motor dobro
ohranjen za 8 ks, primeren
za pogon raznih strojev
se poceni proda. Naslov
v upravi »Domoljuba«
pod št. 14727.

Prodaj takoj več stro-
jev: mlatični-
co, slamoreznilo, gopel,
vozove, tri svinjske
hlevne in več gospo-
larskega orodja, je malo
rabljeno in v dobrem
stanju. Steblaj, Rudnik
št. 4 pri Ljubljani.

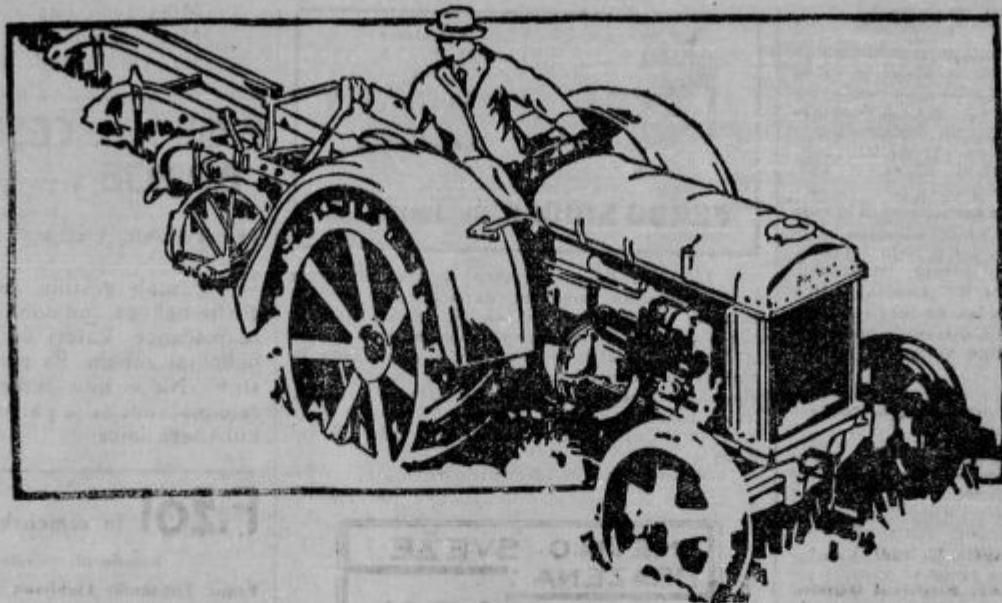
Vajenca lakirarskega
in tapetni-
škega sprejemem. Vsa
oskrba v hiši. Podrobno
se dogovori pri mojstra.
Gorupič Jože, Novo
mesto—Kandija.

Mizarskega vajenca
kmečkih starišev sprej-
me Jožef Erjavec,
Sr. Gameine 17, št. Vid
nad Ljubljano Hrana,
stanovanje v hiši.

250 Din na dan

zaslužite v Vašem okra-
ju. Pišite tovarni Per-
son, Ljubljana, Poštni
predeal 307. -- Znamko
za odgovor!

Neutrudljiv delavec!

Neprekidno in enakomerno opravljanje dela, ob vsakem letnem času, ob vsakem vremenu — to je glavna lastnost poljedelskega Fordson traktorja. On je preprosto in močno grajen, iz dobrega in trpežnega materijala ter nima skoro nobenih premičnih delov, kateri bi se pokvarili. Njegova življenska doba je zelo dolga; vsak ga upravlja lahko brez tehnične predizobrazbe, njegovo obratovanje in vzdrževanje sta skrajno ekonomična.

Noben kmetovalec ne more v današnjih časih razmetavati časa, denarja in dela. Fordson bo zmanjšal vse nepotrebne izdatke. Vam bo dal

takoj prvi dan priliko za štedenje. Vi boste zamogli svoje gospodarstvo postaviti na zdravo podlago.

Fordson bo redkokdaj počival! Ako ne bo delal na polju, bo za Vas mlatil, mlel, žagal, črpal vodo, vlačil les; in če ne dela, tudi nič ne porabi.

Kar je koristil Fordson desetisočem kmetovalcem, lahko koristi tudi Vam. Pustite si brezplačno predvajati Fordsona pri Vašem najbližjem Ford zastopniku, da se boste prepričali o njegovih prednostih.

Fordson cene:

Poljedelski Fordson Traktor z blatobrani . . . . Din. 48.000.—
Poljotelski Fordson Traktor brez blatobranov . . . . Din. 46.600.—

Gornje cene se razumejo za plačilo v gotovini, franko skladišče vsakega Fordson zastopnika v Jugoslaviji. Izprememba cen brez prednaznanila pridržana.

LINCOLN

Fordson

FORD MOTOR COMPANY

PRAVA METODA

da ostanete vedno mladi-lepi in sveži, je redna nega kože in las s pomočjo medicinsko neoprečnih sredstev, kot so to že čez 34 let preizkušeni Fellerjevi Elsa proizvodi:

Fellerjeva kavkaška pomada za zaščito obraza in kože »Elsac krema, odstranjuje s kože nadležne nedostatke ter jo stalno ohrani gladko, čisto in mlado. Vedno je zanesljiva proti gubam, izpuščajem, mozoljem, solnčnim pegam itd. Lonček 12 Din.

Fellerjeva Elsa pomada za rast las, zaprečuje prihajaj, izpadanje las in prezgodnjo osiveloost, pospešuje rast in vzdržuje lase vedno voljne in mehke. Lonček 12 Din.

S pošto 2 lončka ene ali po 1 lonček od vsake Elsa pomade 40 Din če se pošlje denar naprej, brez vseh pošiljinskih stroškov, sicer pa s povzajem 50 Din.

Fellerjeva Elsa mila lepote in zdravja (lilijino mlečno milo, lilijino kremo milo, glicerolovo, borakovo in santonovo mila ter mila za britje (5 kosov v poljubni izbiri) 52 Din, če se denar naprej pošlje, sicer s povzajem 62 Din.

Način nege s Fellerjevimi Elsa proizvodi je dozdaj že vsakemu koristil.

Storite tudi Vi tako, pomagalo bo tudi Vam! Za pri prvem poskusu se ne tisto kesati! Naročite pri lekarnarju: **Eugen V. Feller, Stubička Donja, Elsatrg 16, Savska banovina.**

Glasbo
v vsakem domu!

Vi ali kdorkoli iz Vaše družine lahko v kratkem igra kak instrument: potem našega brezplačnega plašenega učnega tečaja, ter si ustvari doma prijetno večerje.

BREZPLAČNI KATALOG

s katerim dobite tudi zastonj pomočno knjižico »Kako postane dober godbenik«. Prilika za nakup je ugodna, instrumenti ocenjeni, učenje lahko. Nudimo Vam:

- Violine od Din 95- Klarineti od Din 120- dalje
- Mandoline od Din 130- Trombe od Din 480- dalje
- Gitarje od Din 207- Klavir citre od Din 192- dalje
- Tombarice od Din 98- Gramofoni od Din 380- dalje
- Rične harmonike od Din 85- dalje itd.

Naloga odpramo terško glasbi v Jugoslaviji

Meinel & Herold

Izročila glasbil, gramofonov in harmonik
Prodajna podružnica MARIBOR Stev. 167

Ženini in neveste!

Najmoderneje slike dobite v Jagodičevem fotografskem ateljeju v Kranju, ki ga sedaj vodi fotograf F. JUG. Slike dobite v črni, rdečkasti, modri, zeleni in naravnih živih barvah. Na vsak način si pa oglejte moje slike v izložbah. — Se priporoča F. JUG, Kranj št. 64 (bivši Jagodičev foto-ateljé).

Šivalni stroji. Kolesa. Gramofoni

svetovno znanih znamk, gramofonske plošče, igle in drugo dobite najceneje v trgovini

Justi Kopriva, Kranj

v novo zgrajenem poslopiju hotela »Stara pošta«, Brezplačen pouk v strojnem vezenju.

Kompletne CIRCULARNE ZA GE. tudi POSAMENE LISTE in VRETENA

do-avlja po konkurenčnih cenah
FERDO SMOLA, So. Jurij o. l. z.

IZJAVA. Podpisana Ana Kramar, fotografka žena iz Metlike, izjavljam, da obžalujem in prekladam vse žalivke, ki sem jih izrekla napram hči Vukšiniča Josipa, posestnika in gostilničarja iz Metlike, posebno kar se tiče njegove žene in njegove natakarice, ker je bilo vse le povod ne-utemeljene jeze in še daleko ne odgovarja resnici, ter se tudi zahvaljujem, ker so tako gospod Vukšinič ter njegova žena in natakarica odstopili od tožbe.

Metlika, dne 29. decembra 1930.
Kramar Ana.

DNEVNO SVEŽE PRAZENA

MOTOH KAVA

LJUBLJANA - VODNIKOV TRG ŠT. 5. -

Srečeno in veselo novo leto 1931

»Kako? Dvajset dinarjev naj dam za ta-le majhen zavojček žvepla?« Pri nas ga dobim za deset dinarjev toliko.»

Lekarnar: »Že mogoče. Ampak povem vam, da boste nekoč prišli na kraj, kjer boste imeli žvepla zastonj, kolikor boste hoteli.«

Ako čebelarite

ali če želite biti čebelar, čitajte naš čebelarski časopis »Pčelarski glasnik«, ki izhaja mesečno. Letna naročnina Din 28.— številko na ogled in cenik vseh čebelarskih potrebščin pošljemo brezplačno. Jugoslov. čebelarska industrija L. Ritzmann, Novi Vrbas (Dunavska banovina).

GORENJCII!

Svetovno znane **KODAK FOTO APARATE** dobite že od Din 145- dalje v drogeriji

ŠINKOVEC

Kranj, Glavni trg 189

Uspeh Vam je zagamčen tudi brez znanja o fotografiji. Pišite še danes, naj se Vam pošlje brezplačno cenik.

»Moja žena ima zelo slab spomin.«
»Mar vse pozabi?«
»Ne, vseh slabih stvari se spominja.«

FIGE krške, ČEŠPLJE bosanske, BRINJE kraško, istrsko in laško prodaja

Fran Pogačnik, Ljubljana, Dunajska cesta šte. 96

V mali gostilni so stalni opoldanski gostje nekega dne dobili na mizo tudi ocvrte piščance, kateri so dali dosti opraviti njihovim zobem. Pa pravi eden izmed gostov: »Nič se ne razumem na kuho, ampak, tale piščanec se je pa gotovo izlegel iz trdo kuhanega jajca.«

Fižol in semensko deteljo

kupuje po najvišji dnevni ceni

Fran Pogačnik, Ljubljana, Dunajska cesta št. 36.

Bil je hud mraz in policaj je našel v snegu napol zmrzlega človeka, ki ga je pobral in nesel na stražnico. Tam so ga počasi oživljali in zdravnik pravi: »Dva moža ga držita pokonci, eden pa naj mu konjak vliwa v usta.« V tem hipu je zmrznjenec prišel k zavesti ter zadnje zdravnikove besede vjel. Dejal je hitro: »Ne, ne, samo eden naj me drži, pa naj mi raje dva vli-vata konjak.«

ASTMATIKI

trpe na tesnbnosti in pomanjkanju sape, radi tega ne morejo spati, postajajo nervozni. Radi tega bi moral vsak takoj rabiti

Astmol bronhial cigarete

ki raztvorjajo slez, ublažujejo krč ter omogočajo mirno in prijetno spanje.

Dobiva se v lekarnah. — Pazite vedno na ime **Astmol!**

»Imamo besedo, katero vedno napišemo napačno.«

»Katera pa naj bi bila ta?«

»I, katera neki: napačno.«

Zamenjamo pšenico in ajdo

takoj za moko brez odbitka na teži.
KREVSOV MLIN - ŠKOFJA LOKA

Zdravnik: »Vaš mož mora imeti po-polen mir. Tu imate uspevalni prašek.«
Žena: »Kdaj naj ga pa vzame?«
Zdravnik: »Ne on, pač pa vi.«